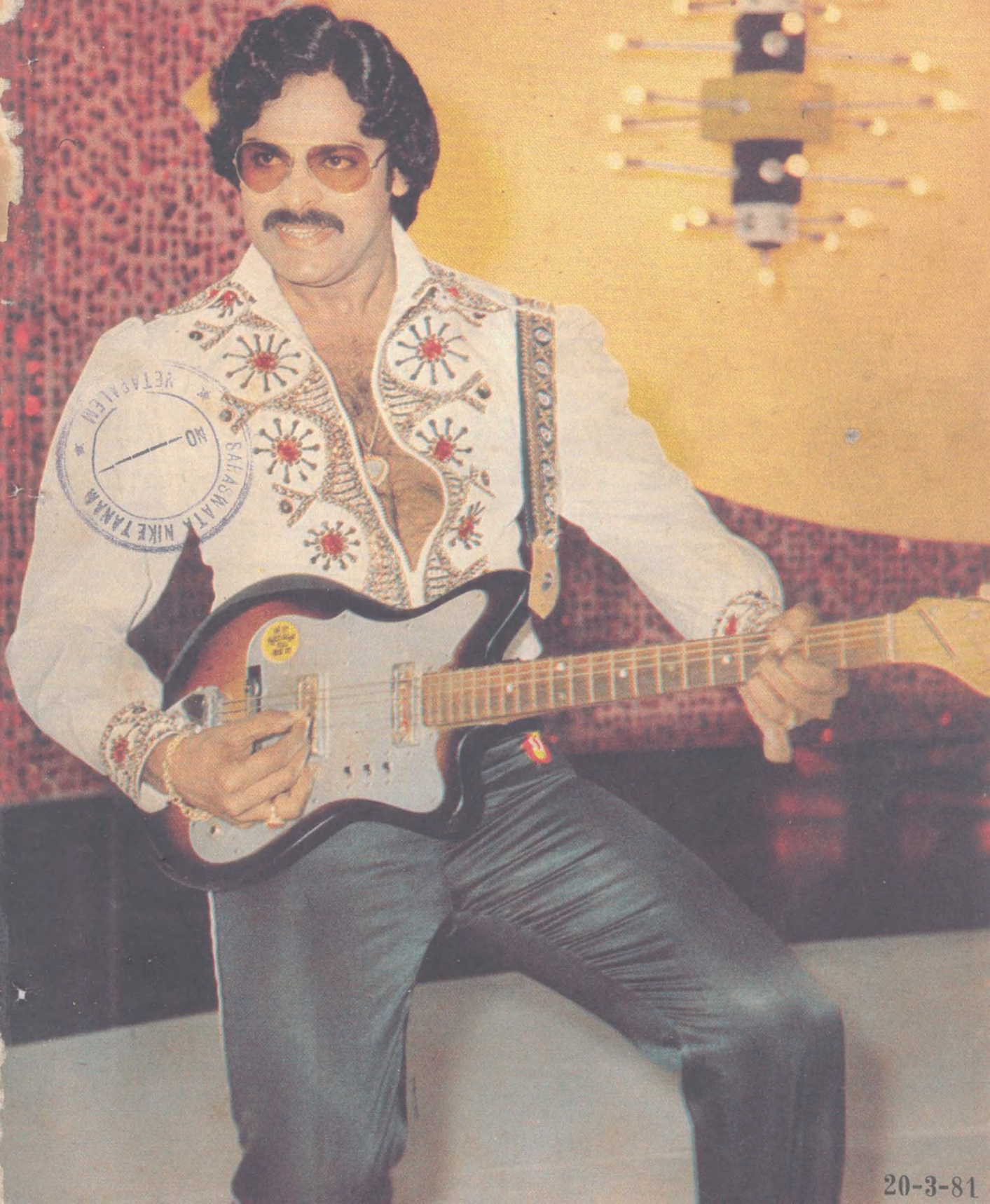


శింద్రా సబిత్రా విరపత్రిక



దివ్యమైన
తెలుపు

డెట్ యొక్క
తెలుపు

క్రాంతి పాఠశాల

డెట్

డిటైల్డ్ ఉత్తికే పౌడర్



సాటిలేని వుతుకు శక్తి, అదనపు సురుగు,
తాజా సువాసన మరియు దివ్యమైన తెలుపు!

ఇప్పుడు మీరు కన్య మీకు కావలసిన రక్షణ ఒక్క కేర్ ఫ్రీ మాత్రమే ఇవ్వగలదు



కేర్ ఫ్రీ మిమ్మల్ని దృష్ట్యలో పెట్టుకొని తయారు చేయబడింది. అది రోజూ కానిబిటి రక్షణకోసం ఇది అధునికయువతికి చేబోడు.

కేర్ ఫ్రీ ఒక ప్రత్యేకంగా చెప్పునుపీల్చు నేవోన్, ఇది అధికమైన చెప్పును పీల్చి మీకు ఇబ్బందిలేకుండా చేస్తుంది వాన వంగా, కేర్ ఫ్రీ ఎంతపీల్చుగలదంటే ఒకే ఓక నేవోన్ మీ పూర్తి సమయంలోని ప్రసరణలో వగం చాకా నిలుపుకోగలదు. కాని అలా వాననకోసం మీరుఎంత తరుచుగా చావాలంటే అంత తరచుగా మార్చుకోండి.

ఒక్క కేర్ ఫ్రీ మాత్రమే దిగువ భాగము ప్రక్కలా మట్టా ఒక ప్లాస్టిక్ షీల్డ్ కలిగియున్నది, ఇది మరకలు పట్ట శ్రమిధ అడ్డంకిగా పనిచేస్తుంది.

కేర్ ఫ్రీ లో మీరు హాయియిన వానన పొందగలరు, వెలలో ఇది ఏరోజో మీరు మరిచిపోతారు—చెప్పు తగలటం ఉనికి అరవేసే ఇబ్బందిలేదు.

కేర్ ఫ్రీ వాడకోనిక తయారుగా వుంటుంది, మార్పులు చాలాసులభం. పొరచేయుట చాలా తేలిక. అతి ఆరోగ్యకరమైనదిగూడా.

కేర్ ఫ్రీ దొరుందండి.

ఎల్లప్పుడూ విక్రయంతో ఉండండి.



10 మరియు 20 నేవోన్ ప్యాకెట్ లో లభిస్తుంది.

Johnson & Johnson

కేర్ ఫ్రీ బాప్స్ ఓ బాప్స్ యు.ఎస్.ఎ. వారిట్రెడ్ మార్క్ ౧౫౭౫78

ముఖచిత్రం

కోటిబాబు ముఖచిత్రం 20-2-81 ఎంతో ఆకర్షణీయంగా ఉంది. ఈ పత్రికలో సీరియల్స్, కథలూ చాలా బాగున్నాయి.

నేడూ వెంకటరమణాచార్యులు [శ్రీకాకుళం]

* * *

6-2-81 ముఖ చిత్రం సారిక అనలేమి బాగా లేదు. స్పందన, రాగలహరి చాల అసక్తికరంగా ఉన్నాయి. ప్రచురిస్తున్న మీకు మా ధన్యవాదాలు.

కె. వీరాధరి (రూర్ కెలా)

కథలు

"బాధ్యత" కథ చిన్న పిల్లల మనస్తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేని తల్లి దండ్రులకు, ఉపాధ్యాయులకు "కళ్ళ" తెరిపించాలి. చిన్న పిల్లలు వాళ్ళ మనో భావాలు వ్యక్తం చేయలేరు. తల్లి దండ్రులు "చేతులు కాలిపోయిన తర్వాత ఆకులు పట్టుకున్నట్లు"గా ప్రవర్తించకూడదు.

వి. చంద్రమౌళి (రామలిద్దం)

* * *

సటి లక్ష్మి ముఖచిత్రం చాలా బాగుంది. అంటే యిందులో కార్టూన్స్ చాలా తక్కువ చేశారు. దయచేసి యికనించి కార్టూన్స్ సంఖ్య పెంచండి.

ఉత్తరాలు

ఈ సంచికలోని "బాధ్యత" కథ పెద్దంటే విజయ లక్ష్మి గారు రాసింది ఎంతో బాగుంది. ఇందులో పిల్లల పట్ల పెద్దల బాధ్యత గూర్చి రచయిత చాలా బాగా చెప్పారు. అలాగే వడ్డమన్నాటి కుటుంబరావు గారి కథ 'వ్యాయంవప్పుకుంది' చాలా బాగుంది. నేడు జరుగుతున్న మోసాలను సూచకంగా చెప్పారు.

ఎన్. దేవీ ప్రసాద (గుంటూరు)

* * *

ది. 13.2.81న మొదలైన ఆంధ్రపత్రిక వీక్షిలో వడిన "బాధ్యత" అన్న కథచదివితానంతో సింహాను. వాస్తవిక పరిస్థితులు చాలా బాగా రాశారు. అది చదివిన ప్రతి తల్లి తండ్రి వాళ్ళ వాళ్ళ "బుద్ధి" లను జాగ్రత్తగా చూసుకుంటారని అనిపిస్తున్నది.

టి. మాధవరావు (యేలేశ్వరం)

సీరియల్స్

సటి దీప ముఖ చిత్రంతో 30-1-81 నాటి ఆంధ్ర పత్రిక వార పత్రిక దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోయింది. శాశ్వతం, అజ్ఞాత రచయిత కథలు

నూకెంతగానో వచ్చివని. సీరియల్స్ "రాగలహరి" రమణీయంగానూ, స్పందన సుమధురంగానూ ఉన్నవి. ముచ్చటైన ముఖ చిత్రాలను ప్రచురించడంలో మీకు స్పీర్ సాటి.

కృష్ణలీల, వై. చంద్రశేఖరెడ్డి (తిరువతి)

20-2-81న వెలువడిన కోటిబాబు ముఖ చిత్రం చూడ ముచ్చటగా ఉంది. 'స్పందన' సీరియల్ సుమద్ధి స్పందించేస్తూ వుంది. కానీ 'పంపా'కి దెబ్బ పీడదెబ్బ అన్న 'రామం' కారు విక్రీడెంట్ లో మరణించటం తరువాత ఏమి ఆవు తొందోనని ఆత్మతతో వచ్చేవారం పత్రికాకోసం ఎదురు చూసేలా చేస్తోంది.

కె. వడ్డా సుబ్రహ్మణ్యం [కొత్తగూడెం]

అనంత

సటి సారిక ముఖ చిత్రంలో వెలువడిన పత్రిక, సంపుష్టినివ్వ లేక పోయింది. పేజీలు తక్కువక కార్టూన్స్ తక్కువ, కథలు మరి తక్కువ కావడం వల్ల ఒక విధమైన అసంతృప్తి, కలిగింది. మన తెలుగు తారలనే కాక ఇతర భాష తారల చిత్రాలు ముఖ చిత్రాలుగా మేస్తున్న సంపాదక నర్తంయొక్క నిష్పక్షపాత బుద్ధి మెచ్చుకో తగ్గది.

యు. యు. ఉరుకుండు (ఎమ్మిగనూరు)

కథలలో వెరైటీ, కథనంలో నావెట్టి, పుస్తక పరిశ్రమకే రాయల్టీ

'వాహినీ' ప్రచురణలు

ఆన్ని గ్రంథాలయములలో ఉండవలసినవి. అందరూ చదివి తీరవలసినవి

ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత కుమారి ఆర్. సంధ్యదేవి రచనలు

హరిప్రియ రు. 9-50
(ఆంధ్రజ్యోతి సవిత్ర వారపత్రిక సీరియల్)
మధుర సంగీతం రు. 12-00

డాక్టర్ కృష్ణహాసన్ రు. 12-00
గులాబి సుందరి రు. 12-00
నవలయ జ్యోతి రు. 12-00

ఆం. ప్ర. సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు గ్రహీత శ్రీ చివుకుల పురుషోత్తం రచనలు

స్వయంవరం (ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక సీరియల్) రు. 20-00
ఉద్యోగంకోసం రు. 16-00

బంగారం ఏలా చెయ్యాలి? రు. 7-50
(ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక సీరియల్)

శ్రీమతి కురుమద్దాలి విజయలక్ష్మి రచన

కోడూరి పద్మిని రచన

కాలంగిసిన గీతలు రు. 13-00

సంతెళ్ళు రు. 7-50

సి. నరసింహారావు రచన

చిట్టి బాబు రచన

అత్త హత్య (ఆంధ్రజ్యోతి సీరియల్) రు. 7-50

వల్పాటి ఫిర చరిత్ర రు. 13-00
(ఫిర రక్తం ఏరుస్తా పారిన వల్పాటి ఏరుల-పారవ్వాగధ)

శ్రీమతి గంటి వెంకటరమణ రచన

శ్రీమతి కావలిపాటి విజయలక్ష్మి రచనలు

ఈ పుస్తకం మూసేయ్యద్దు రు. 9-00

మానవనిధి (ఆంధ్రజ్యోతి సీరియల్) రు. 6-50
మర చుడి రు. 5-50

మీ దగ్గరలో వున్న బుక్ షాపులో అడగండి. లేదా ఏదేని ఒకటి, రెండు పుస్తకాలు కావలసిన

ఆ పుస్తకము ఖరీదులో 1 రూపాయి తగ్గించి M.O చేయండి. ఆ రూపాయికి V.P.లో వసంగలము.

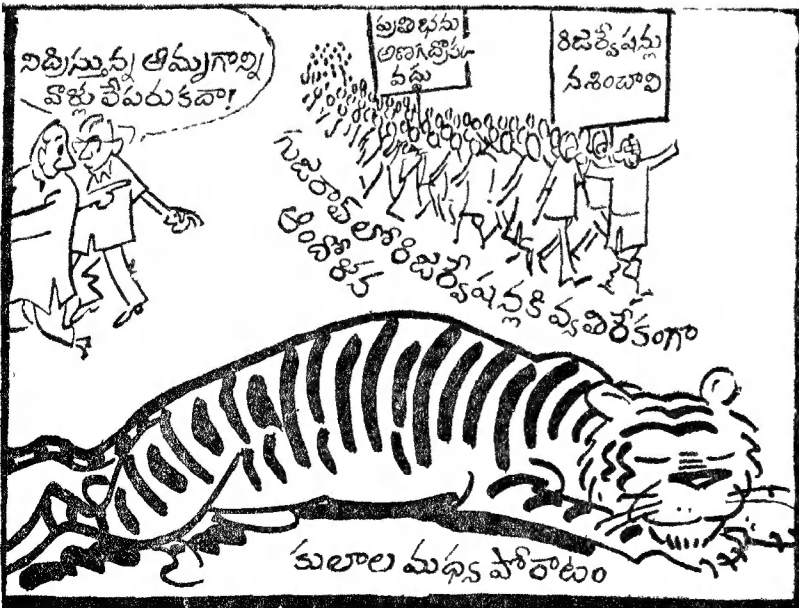
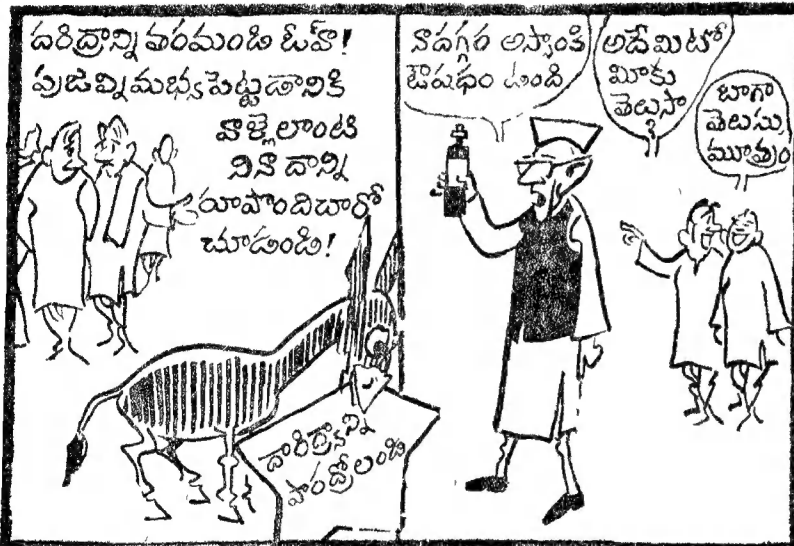
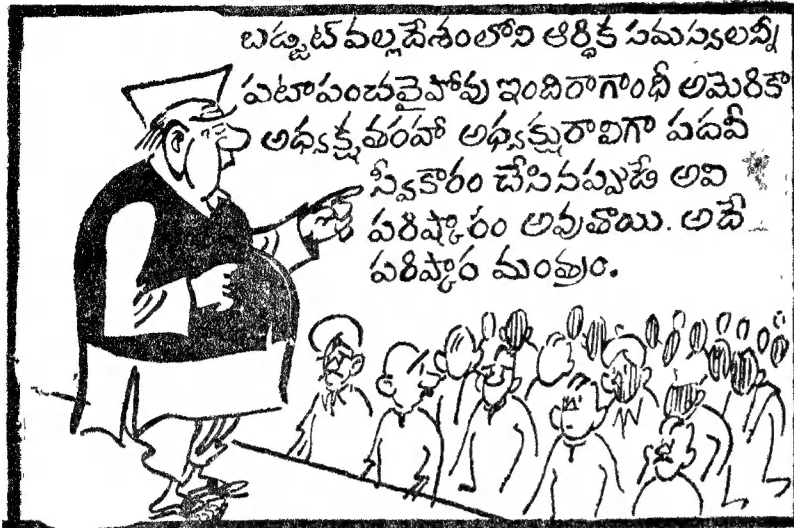
దొరుకు చిట్టు :

ఫోన్ నెం. 73686

వాహినీ పబ్లిషింగ్ హౌస్,

ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2.

లోకంపోకడ * డిజిమెన్



కీర్తనలు

సలహా!

20.2.81 ప్రతికూల డిట్రాల్స్ టీకా
ద. అరణి [పైదరాబాద్] గారి జుట్టు అవేది
క్రియలో లేకపోయినా కనీసం ముసా వాచా ఉండ
లవ్వారు. అవో ఏం ఎలాగో ఇచ్చారంటే! మిగిలా
కులానారు సంఘాగా ఏర్పడి మంత్రపర్వ
ములో తమ కులానికి ప్రతినిధ్యం వహించుకుంటూ
ఉంటే ప్రాహ్లాదులు మాత్రం తమని అవమానం
నా వారైతరాలన్న మాట. ఎంటుకంటే అది
పైకులం కరక. సతీ భారతీయడో చూ పెరము
తెలిపాక్కా ఉంది. రామలక్ష్మీగారు బంధుల
లంబంత నూత్రాన అమో డిట్టేశ్యం వెన్నే అది
కరం అమెరు తేట్టెనాట!

నాగరాజు [ఆగ్రా]

కథలు

23 1 -81 సంచికలో వెలువడిన కాస్త,
అమెరికా చీఫ్ కు కుమార్తె మృత్యు చాలా ఎప్పు
నాయి. ఎందుకంటే, రాగలూరి సీరియస్ చాలా
అక్కాగా, అసెర్టివ్ లుకంగా సాగుతున్నాయి ఈ
సంచికలో ప్రచురించిన కథల్లో, చాలా భాగం
నవ్వించు.

డింట్యాబ (శ్రీనివాసు (గిల్లెటూరి)

సందర్భం

ఈ.వారం 6- 12 - 81 ముంబైలో సీరియల్
స్టంపు చదివి, తర్వాత ఈ రెండు ప్రాయశఙ్కం
లందరేకపోయాయి. గౌరవో వింతో మంచి తల్లి
దండ్రులకు ఈ విధంగా జరుగుతున్నట్లుని కళ్ళకు
గట్టి నీట్లు ప్రాసేవారు వారు ప్రాసేసినందుకు పీర్లు
సీరియల్ గా ప్రచురిస్తూ అర్థం అవుతుంది అని
పండి కాని ఈ సీరియల్ చదివి తర్వాత కనీసం
ఏ జుట్టుకెనా తమ అల్లి దండ్రులనుగూర్చి
గుండ పీడ చేయి వెన్నే అమోంటి మర ఈ
అల్లిదండ్రులకు దేయాలన్న ఇష్ట చాలా అని
అనిపిస్తూ.

జి. భాస్కర్ (విజయవాడ)

కార్టూన్స్

13- 2-81 రెడ్డి ముఖ చిత్రములో
మొనడి మ (మా) అభిమాన చిత్రక మా
యింటిల్లి వదిలి ఎంతో అకట్టుకుంది. కార్టూన్స్
మా కుటుంబ సభ్యులందరి కుమార్తె నవ్వు
వ్పాయంటే సంతోషం.

ఎం. జగదీష్ (అదిలాబాద్)

జోహార్లు!

పటి రెడ్డి ముఖ చిత్రంలో వెలువడిన
13.2.81 నాటి ఆంధ్ర నవిత్ర వార ప్రతిక
ఎంతో ఆకరణీయంగా ఉన్నది. “వ్యాయం
సృష్టకుంధి” “బాధ్యత” అని కథలు బాగున్నాయి.
సామాన్య సామాన్య వివర భారతి పై
ప్రాస కవితకి నా జోహార్లు.
పండిగామ మణిమోహన్ కృష్ణ (పైదరాబాద్)

భగవద్గుర్తులైన వారిలో వైష్ణవులు తులసి పూసల మాలను, శైవులు రుద్రాక్షమాలను ధరిస్తూ ఉంటారు. ఆయా మాలను ధరించిన వారిని దూరం నుంచి చూడగానే వారు వైష్ణవులో, శైవులో తెలిసిపోతుంది. వీర శైవులలో కొందరు మెడలోనే కాకుండా చేతులకూ, చెవులకూ, తలకూ కూడా రుద్రాక్షమాలను చుట్టుకోవడం కలదు ఈ రీతిని మాలను ధరించుట వారి ప్రగతి భక్తికి నిదర్శనం.

నామ జపానికిగాని, ఇతరాలైన మంత్రాల జపానికిగాని జనమాలలు అవసరమా? అక్కర లేదా? అనే సందేహం ఉండవచ్చును. జనం చెయ్యడానికి తులసిమాలగాని, రుద్రాక్షమాల గాని ఉండవలెననీ, అందువల్లనే దానికి జన మాల అని పేరు వచ్చిందనీ కొందరి అభిప్రాయం కొందరు దీని అవసరంలేకుండానే

కొంత కాల సరిమితిని నిర్ణయించుకొని, అ సమయంలో జనం చేస్తారు.

అయితే జపానికి మాల అవసరమన్నట్టు తోచదు. సాధారణంగా జనమాలలో మాల వినిమిది పూసలు ఉంటాయి. ఆ పూసలను ప్రక్కలో తిప్పితూ వుంటే, అవన్నీపూర్తయే సరికి ఒక అప్పత్తి అవుతుంది ఇలా జన మాలను తిప్పితూ ఉప్పుప్పుడు ధ్యానం జనం మీద కాక లెక్క మీదనే ఉంటుంది. మాల వినిమిది వర్ణాయాం జనం ఎప్పుట్లో పూర్తి అవుతుందా? అనే అలోచన మ్రతం ఉంటుంది. జనం మీద ధ్యానం ఉండదు.

జనమాలలేకుండా, కొంత కాలనియమంతో జనం చేసే మనస్సు ఇతరతా పోవడానికి అవకాశం వుండదు. అందువల్ల జన మాలను విడిచిపెట్టి చేసే జనం మేల్కొనదనీ, జనమాలలు కొంతసరకూ జపానికి వ్యతిరేక మైనవనీ కొందరి అభిప్రాయం. వరల్డ్

టీచర్ ట్రస్ట్ అధినేతలు మాష్టర్ గార ఈ విధంగానే అభిప్రాయం వీధుతున్నారు.

జనమాలను ఉపయోగించి జనం చేయడం తప్పి? అంటే- తప్పి చెప్పలేము. దానిని ఉపయోగించేటప్పుడు మాలలో పూసలను తిప్పడం మీద దృష్టి ఉంచకుండా జనం మీదనే మనస్సును లగ్నంచేసి ఉండాలి. అలా చెయ్యలేనిప్పుడు వానిని దూరంగా ఉంచడం శ్రేయస్కరం.

ఇవి అత్యుత్పాదకం ఉపయోగిస్తాయి. మాలలు ధరించిన వారు ఉత్తమ భక్తులని ఇతరులు గ్రహించడానికిన్ని పనికి వస్తాయి.

కొన్ని విధములైన జనమాలలు ధరించడం వల్ల దేహానికి అర్హతగా వుంటుందని చెప్పడమున్నూ కలదు.

అయితే జనం చేసేవారికో తప్పక జన మాలలు ఉండాలని అనుకోవక్కరలేదు.

పదేళ్లుగా చదువుతున్నా...!

పదేళ్లు నుంచి సివియల్ గా చదువుతున్న పాఠకుడు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రచురించే కథలు చాలా సివియల్ గా, మంచి మార్గాలను ప్రబోధించేవిగా ఉంటున్నాయి. 22వ సంచికలో ప్రచురించిన కథలు "మనమో ప్రభుత్వం" కథ బాగున్నది. రచయితకి కంగ్రాట్స్. అయితే ప్రతిక మండ్రలలో మార్పులు తీసికొని రావల్సిన సమాధానాని నా అభిప్రాయము. ఏమంటారు?

పావలాల్ మోహనపాఠి [వెంకటాపురము]

సామాన్యుని సజుగుడు

ఎంతో కాలానికి ఈ వారం ప్రతికలో నటి అక్కి ముఖచిత్రం చూసి ఆనందించాం. సామాన్యుని సజుగుడులో అకాశవాణి పై వీరాజీగారి కవిత గొప్ప సందేశాత్మకంగా వుంది. ప్రతి రోజూ వివిధ భారతి వింటున్నప్పుడల్లా ఆ కవితజ్ఞానకం ప్పు మా ఇంటిల్లిపాదీ నవ్వుకుంటున్నాం.

మోటమరె బేరీ కల్యాణి, వారి కుటుంబ సభ్యులు (బెండమూర్లంక)

వెతుక్కోవాలి!

నటుడు శోభన్ బాబు ముఖచిత్రంతో వెల 20-2-81 నాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ కన్నుల పండువుగా ఉంది. ఈ వారం అందించిన కథల్లో వెతుక్కోవాలి కథ వాస్తవానికి చాల దగ్గరగా ఉన్నం మన నన్ను విశేషంగా ఆకర్షించింది. కథనా ఒక

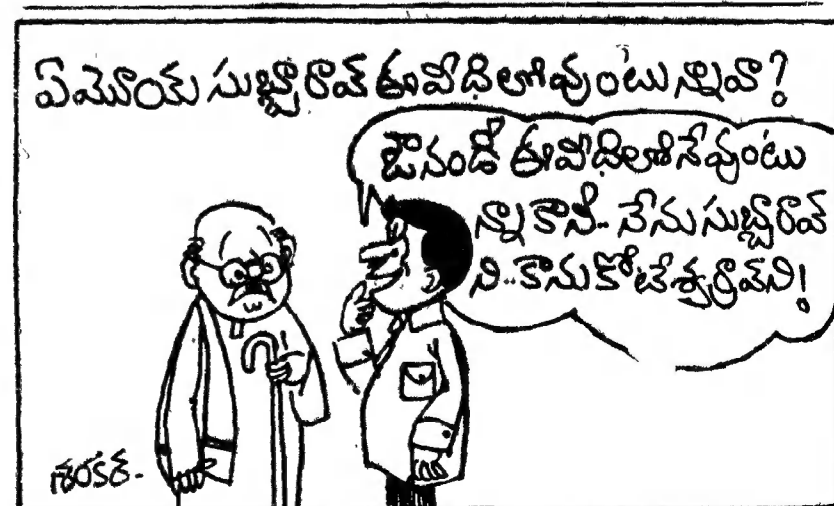
సూతన భరహాలో అందించాలని రచయిత్రీ వద్ద తనన, కృషి గర్వించతగ్గది. చెక్కి, మణితోడు దొంగలు సునందను అటకొంపించి సునంద దగ్గర వున్న హెండ్ బ్యాగ్ దొంగిలించి కడుపు నింపుకోవాలని చూశారు. కాని వారి బంపానతలను సునందకు విన్నవించుకోవడం, అదివిని సునంద జాలివడడం చాల బాగుంది. గొప్పచదువులు చదివి ప్రయోజనం లేకుండా ఇలా చేస్తూ కీవనం గడుపుతున్నవారు యింకా ఈ సమాజంలో ఎందరన్నారు? విజం చెప్పాలంటే ఈ కథ చదువుతుంటే నా ఎదుట

ఇరుగుతుండవట్టు అనిపించింది. కథలో కొత్తదనం అందించి ఎంతో రీలీవ్ కల్పించారు.

కందిగట్ల ప్రభాకర్ [జనగామ]

మచ్చుతునక!

కాంతిగారి 'వెతుక్కోవాలి' కథ చాల బావుంది. ఇట్లాంటి మచ్చుతునకలను ప్రతీవారం [కనీసం ఒక్క-రెండు] ప్రచురించి పాటకులను ఇంకా సంతోషిస్తారంటే ముంచ గలరని ఆశిస్తున్నా. పేరాడ బృందావనం [జంపేట్ పూర్]



ఆర్. జి. సి. పెదతిప్పనముద్రం

మీరు ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకున్నారటా ? మరి మీరెప్పుడూ మనస్సుల్లకు లోనై విడిపోలేదా !

ఇది జీవితం. సినిమా కథకాదు. విడిపోదాలూ ఒక్కొక్క కొక్కపిల్లని పెంచి చాలెంజీలు చేసుకోదాలూ జరగడానికి ! ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నా పెద్దలు కుదిర్చిన పెళ్లి చేసుకున్నా ఇద్దరువ్యక్తులు కలిసి జీవితాంతం జీవించాలంటే శ్రమపడాలి ! ఏ రోజుకాలోనా కొత్తగా బ్రతక్కులగాలి, ఒకరి కోరికల నొకరు మన్నించుకుంటూ ఒకరిపై ఒకరు బలమైన విశ్వాసాన్ని పెంచుకుంటూ, ఒకరినొకరు మన్నిస్తూ గౌరవించుకుంటూ బ్రతక్కులగాలి. అప్పుడే వివాహం కొంచెం సుఖంగా సాగుతాయి. నేనొక్క పూట మీరొక్క పూట వంటకాదు కావలసింది. నేనీ పూట యిదే చేశాను అంటే అదే నాకూ చాలు ! అనుకునేదే పెళ్లి. పిచ్చు వగలేస్తా కొబ్బరి పచ్చడే! అనేది బానిసత్వం. అలాంటి చోట ఆడది కొబ్బరి పచ్చడి చేసి వడ్డెస్తుందేమోగాని, భర్తని గౌరవించ లేదు.

ఎన్. ఎన్. ఎల్ - బేతంచెర్ల

ఆడవారి మాటలకు అర్థాలనేరులే అంటారు. మగవారి మాటలకు ?

అర్థాలు లేవులే అనేకదా ! తెరమీద నటించుటకు, రంగస్థల నటించుటకు తేడా ఏమిటి ?

తెరమీద ఎరింగె తెలుస్తుంది ప్రేక్షకుల రియాక్షన్. రంగస్థల నటులకు అప్పుడే అక్కడే—తమ పతా తెలిసిపోతుంది.

ఎన్. వి. ఆర్. - సికింద్రాబాద్

మీ ఇంటి పేరు కె. అంటే ? అయ్యా ఇంకా తెలియలేదా ? 'కె' అంటే కథా చార్యం ! ప్రసంగ పుస్తకాలు మంచి లేని కూచి అన్యకొండి పోసి !



ఎన్. ఎన్. ఎన్ - ఆదోని

సూర్యోదయం మొదలు సూర్యాస్తమయం వరకూ రాజకీయాలు తప్ప ప్రజల కష్టసుఖాల చూడని వేటి మంత్రులపై మీరేదైనా పవల రాయ కూడదా ?

అందగాడు లాంటి చక్కని పవల రాస్తున్న మాదిరెడ్డి సులోచన ఒక్కరే రాజకీయాలను సాంఘిక జీవితాన్ని ముడిపెట్టి అద్దంలో లాగా చూపెట్టు కలదు. నేనుకాదు.

సి. ఎన్. బి - హైదరాబాదు

స్పీకర్ తీయనిది ఏది ? అని ప్రశ్నిస్తే వేటి కుర్రకారు సున్నండల, లద్దాల అనిచెప్పేవారు. ఇదేంబుద్ధి ?

ఇంకా నయం—కొన్నాళ్లు పోతే వాటిపేర్లు చెప్పరు. తిసిమిఖం తెలియనితరం వస్తూ ఉన్నది !

జి. ఎల్. బి. - ఖర్పూరు

అక్కయ్యగారూ నాకు కోపంఎక్కువ. తగ్గడానికి ఏదైనా చిట్కా చెప్పండి ?

చిట్కాలు చెప్పడానికి సులభమేగాని ఆచరణలో పెట్టడమే కాస్త కష్టం. నాకు చచ్చేకోపం వచ్చినా ఎవరిమీద ? ఎందుకు ? అవతల వ్యక్తి మనం అంత ప్రాముఖ్యం యిచ్చి మండిపడాలా అని లోప లోననే ఆలోచించుకుంటూ, లెక్క పెడతాను. తిట్టుకున్నవాళ్లని చూసి నవ్వేసి పూరుకుంటాను ! కోపమైనా తావమైనా నమ ఉట్టిల మీద చెరిగేగాలిగాని మనని చూసి అనూయ వడే అమాయికుల మీద చెరిగేగడం శుద్ధదండమ.

కె. ఆర్. కె హైదరాబాదు

...ఇప్పుడు నేను స్వతంత్రుణ్ణి. కానీ నాకు తెలిసి సంత వరకు విడోలవరూ లేరు. నా ఎండెస్సాను మీ అభ్యుదయ భావనా పటిష్ట ప్రస్ఫుటంగా వ్యక్తం అవుతోంది సోదరా, మీ కోరికలోకాని ఒక్కటే చిక్కు! విడో లెక్కడ అంటూఎలా వెతక గలవు. ఒరే దీన్నప్పుడు చేసుకుంటావురా అని 50 మేవమామ అడిగితే 'ముంద. విడో కానీ' అన్నాట్ట వెనకటికి వో పెద్ద మనిషి. అలా మటుకు తయారూ కాకండి. అదొక్కటే నేను కోరేది. వివాహం వ్యక్తి గతమైన విషయం మీ అభిరుచు లకు తగ్గ ప్రయత్నాలు మీరు చేసుకోవాలి.

కె. జి. హెచ్. ఎల్ - కుప్ప

ఈ ప్రపంచంలో రెక్కలుకల సుందర మమ్మ వేది ? మనస్సు.

నాను; సినాద్. అండలూరు

మేరేజి ఈజా ఎ లైసెన్సుడు ప్రొస్టిట్యూషన్ అని సెలవిచ్చారొక మహానుభావుడు. కామెంట్ స్టీజా, ప్రస్తుత వివాహ వ్యవస్థపై మీ అభిప్రాయం ?

బహుశా తమ స్వీయానుభూతిని అలా ఇవాచగా సెలవిచ్చినట్లంటారా మహానుభావుడు. ఒక్క సెక్సు కోసమే అయితే పెళ్ళి చేసుకోవక్కర్లే లేదు. వైవాహిక బంధం ఈ నాడైనా ఏ నాడైనా—బాధ్యత గల బంధం అని నమ్ముతాను నేను.

సి. ఆర్. ఎన్. ఖమ్మం

చాలామంది అడవాళ్లు (అగ్రకులస్థులలో అధిక శాతం) ఫాషన్ కోసం వ్యధిచారం చేస్తుంటారు? అలాగా? ఎలా లీకారో ఈ లెక్కలు? చూడండి. కులాల ప్రసక్తి ఎత్తకండి. సినిమాలూ చూసి అడవారిని అంచనా వేయకండి. బ్రాహ్మణ స్త్రీలపై ఎందుకింత ద్వేషం మీకు? వ్యధిచారానికి వ్యధిచారికి కూడా కులం లేదు? మరిం లేదు, వ్యాపారం తప్ప.

సి. హెచ్. వి. పోడూరు

స్వంత సోదరిని ఎక్కడి కేసా తీసుకెళ్లాలంటే విశాకు. తన స్నేహితుడి చెల్లెల్ని ఎక్కడికైనా సరే సంతోషంగా తీసుకు వెళ్ల కలదు. ఎందుచేతనంటారు ?

స్నేహితుని చెల్లెల్ని గర్ల ప్రేమ అనుకుంటారని సంతోషం. స్వంత చెల్లెల్ని వెంట బెట్టుకెడితే బ్రతికే లేదు—బాధ్యత తప్ప. ఎవడైనా టీనే చేస్తే తన్నాలి. ఎందుకొచ్చిన గొడవ అని విసుక్కుని వదులుకుంటారంతే.

వై. వి. జి. ఆర్ - కోటనందూరు

పెండ్లయ్య నాలుగెళ్లయింది. సంసార ముఖ లేదు వారికి. పోనీ పరస్పర సంబంధం లేదు ఏంచేయాలి ?

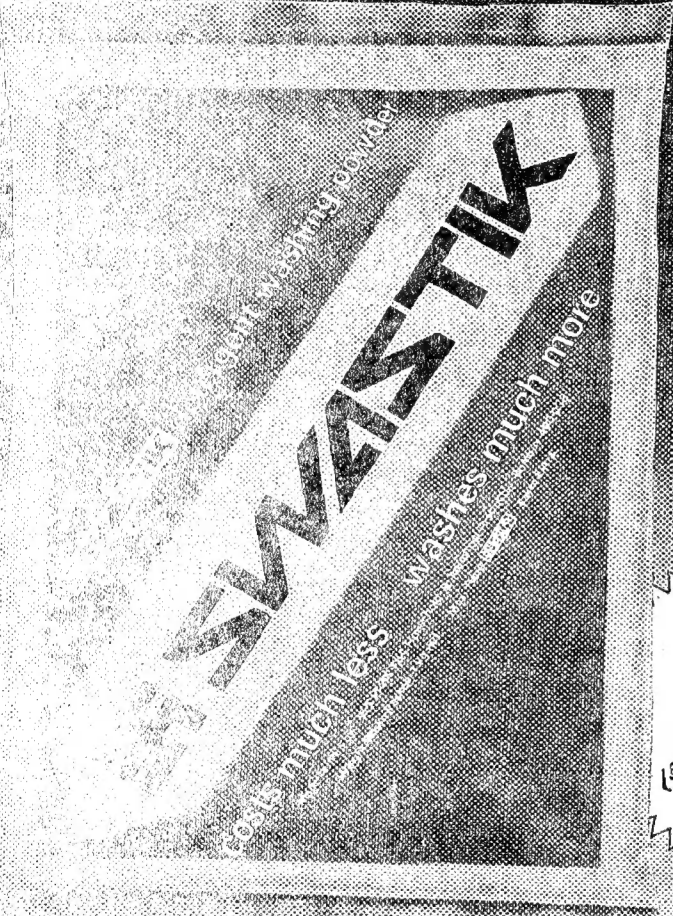
కొంచెం వైద్యుని సంప్రదించండి. ఉభయలూ ఏ ఒక్కడో కాదు.

దండ చాలదుగాని ఇహనప్రయత్నం మానవోయ రాంరాన్!



పాడర్లు ఖరీదైనవి
సాధారణ చౌక పాడర్లు తేలిక రకాలు

కానీ
నవ్విక్ ఉత్తేజ పాడర్
అన్నింటికన్నా విభిన్నమైనది



2 కిలోలు,
1 కిలో,
500 గ్రాముల
మరియు
200 గ్రాముల
క్రాత్ పోలిస్టాల్ లో

నవ్విక్ ఉత్తేజ పాడర్ అన్నింటికన్నా విభిన్నమైనది ఎందుకంటే దీనిలో మిశ్రవ్యయము ఉత్తమము అవ్వరావముగా కలిసినవి.
అంటే ఇది చౌక మరియు ఉత్తమమైనది!

నీలి
కనకశక్తి
డిటర్జెంట్ ఉత్తేజ పాడర్

Shri. P. D. M. 24/30 Tel



“రవి అమ్మచెట్టుని చంపకురా, పెద్దరై కాయలు కాస్తుంది.

నీకు ఇష్టమయితే దానికో చెంబుడు నీళ్ళు తీసుకువెళ్లి సోయి, కాని అలా అకులు కొమ్మలు పీకి పెట్టుకురా” అని అమ్మ రోపల్సింది లేక తనోంది తమ్ముడ్ని.

ఆ మాటలు విన్న బామ్మ “అర అది పెరిగింది, నిమ్మకాయలు కాస్తుంది, మనం తిన్నారే. వెధవముళ్ళ చెట్టు ఇల్లంత ముళ్ళు. పీకివడేస్తే పోతుంది” అని నణుగుకొంటోంది. బామ్మ నణుగుడు, అమ్మ మాటలు విన్న నాకు నవ్వు ఆగలేదు.

ఇది జరిగిన వారం రోజులకు ఒక వింత కనిపించింది మా ఇంటో. ప్రాద్దున్నేలేని వెంకటేశ్వర సుప్రభాతమ్ పారాయణ చేసే మా బామ్మ పెరట్లో కూర్చుని నిమ్మచెట్టు చుట్టూ గడ్డి, కలుపుమొక్కలు పీకి చక్కగా కుదురు త్వ, పనిమనిషిని పిలిచి “పేడ తీసుకువచ్చి చెట్టుకు వెయ్యమని చెప్పండి. ఆరోజు ‘వెధవనంత, వెధవముళ్ళ

దొంక’ అని తిట్టిన బామ్మేనా అనిపించింది. నేను కూడ బామ్మ వ క్క న దె ల్లి కూచుని నహాయం చేస్తూ బామ్మని అడిగేను-

“ఇదేమిటి బామ్మా (ప్రాద్దున్నే ఈ మొక్కకి సేవ చేస్తున్నావు. మొన్న విప్పడో ముళ్ళ దొంక అని నణుగుతుఉంటే విన్నా” అనేసరికి-

బామ్మ నవ్వుతు చెప్పింది- “ఒసేయ్ అమ్మడు! నిన్న నేను, మీ అమ్మ బజారు కెళ్లామా? పోని నిమ్మకాయ పులిహోర చేసి చాలా రోజులయ్యింది కదా! నేడి అది చేసిన ఒక నిమ్మకాయ ఉంటుంది అని నిమ్మకాయ ఖరీదు వింత అని అడిగేనే పిల్లా! అంతేనే! కొట్టువాడు “రూపాయకు మూడు” అన్నాడు “నాలుగు ఇస్తావా అబ్బి?” అని అడిగా, ఓ డజను తీసుకుందామని.

“చాల్సేనమ్మా, కొంటెకొను లేకపోలేదు. పోనికదా అని రూపాయకు మూడు చెప్పాను. అర్ధరూపాయ ఒక్కొక్కటి. తెలిసిందా? వెళు

వెళ్ళు” అని తరిమేసాడే ముష్టిదాన్ని తరిమేసి నట్లు. మీ అమ్మే మంచిదనిపించింది వాడి ముందు. కొనబుద్ది వేయక నెత్తిన చెంగు వేసుకొని ఇంటికి వచ్చేసాం. పోని ఇప్పుడు కాపోత రేపు మీరైనా తింటారని, మీకాలం వచ్చేసరికి నిమ్మకాయ రూపాయకే అమ్ముతారో, మూడు రూపాయలకే అమ్ముతారో అంతా కలికాలం” అంటూ బామ్మ లేచి పెళ్ళి తోముకొని సుప్రభాతమ్, విష్ణు సహస్రనామ పారాయణం చేయడానికి కూర్చుంది.

అమ్మకన్న ఎక్కువ ఓపిగ్గా నిమ్మచెట్టుకు సేవ చేసింది బామ్మ. బామ్మ సంరిక్షణలో, పెంవకంలో నిమ్మచెట్టు చిగురులు వేసి రెమ్మలువేసి కొమ్మలు పెరిగి పెద్దదయ్యింది. అమ్మ, బామ్మ రేడియో సెట్టి వ్యవసాయం గురించి, అమ్మ పుస్తకాల్లో చదివిన పరిజ్ఞానంతో ఎరువులు అని తెప్పించి వాడింది. నిమ్మచెట్టు పెద్దదవుతు ఉంటే మా కివేన్ గార్డెన్ కూడ విస్తారమయ్యింది. నిమ్మచెట్టుకు కొంచెం దూరంలో అకు

JOIN AT ONCE

మంచి ఫలితము అతి తక్కువ రుసుము! తపోలాద్వారా సమర్థవంతమైన ట్యూషన్ !

- | | |
|---|---|
| <p>1 ఎమ్ బి. ఏ ఎమ్ బి ఎమ్., డి. బి. ఎ.ః
డి బి ఎమ్., ఎల్ ఎల్ బి
(ఏ పట్టభద్రుడైనను అర్హుడు)</p> <p>2. మె సూరు/ఆంధ్ర బి.ఎ., బి. కామ్., ఎమ్. ఎ.
(గత పాఠశాల లేక కళాశాల వదువు అవసరములేదు)</p> <p>3 ఉస్మానియా బి. ఏ., బి. కామ్
(ఒక దఫా) (సి.యూ.సి. / ఇంటర్ ఉత్తిర్పాటు అర్హులు)</p> <p>4 ఎస్ వి., ఎమ్ వి./ఎమ్ కామ్. (ఒక దఫా)</p> | <p>5. కామ్. యూనివర్సిటీ ఇంటర్, డి. కామ్., బి. కామ్.,
బి. కామ్ (ఆవర్స్) ఎమ్ కామ్
(ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి, ఎస్.ఎస్.సి, హెచ్.ఎస్.సి, సి.యూ.సి.,
ప్రీ-డిగ్రీ, మెట్రిక్, ఇంటర్, పాస్డ్/పెయిర్డ్
ఇంజనీరింగ్ డిప్లొమా అర్హులు.)</p> <p>6. ఆంధ్ర మెట్రిక్ (గత పాఠశాల వదువు అవసరములేదు)</p> <p>7. హోమియోపతి, 8. ఆకౌంట్స్, 9. R.M.P.
10. ఆలోపతి 11. B Ed 12. పరిశోధకమిషన్.
13. M Ed 14. Higher Secondary.</p> |
|---|---|

ప్రపంచంలో ప్రఖ్యాతి వహించిన సమర్థవంతమైన సంస్థ!

ఎ.వి.ఇ., ఐ.బి.ఎ.ఎమ్., ఎ.ఐ.సి.వి. & కామ్. యూనివర్సిటీవే గుర్తింపబడి అనుబంధించబడినది. గ్యారంటీ పర్ఫిమేషన్ ఇవ్వబడును

హార్ని వివరములకు రు 2/- పునియార్డరు పంపించండి : **SRI MURUGAN TUTORIALS** [Estd 21-3-1952]
[Govt. Regd. No. 3072]

H. O RISHIVANDIYAM-606 205. TAMILNADU.

Regional Office : 41, Arcot Road, KODAMBAKKAM—MADRAS-24

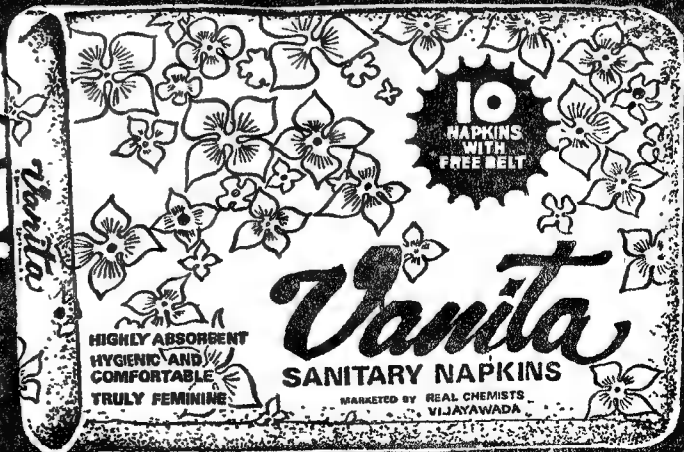
Highly absorbent
hygienic and
comfortable
truly
feminine

చనిత

శానిటరీ నాప్కిన్స్

బుతు సమయములో వాడుటకు
pub • Each

సులభ పద్ధతిలో వుపయోగానికి
ఆరోగ్య సూత్రమైన పరిశుభ్రతకి
సుఖప్రదమైన అనుభూతికి
సున్నితమైనవి. స్త్రీలకు త్రేఫమైనవి.



నన్ను ముకుందయం చేస్తున్నవారు
రియల్ కెమిస్ట్స్, విజయవాడ

కూరలు ముళ్ళతోటకూర, గోంగూర, మెంతి
కూర, బచ్చలి, విడమవైపు వంగ, బెండ
మొక్కలు వాన్నగురు ఆయనకి ఇవ్వమైన
చక్రకేళి, అరటివళ్ళ పింకలు తెచ్చి పాతేరు
చెల్వాయి సన్నజాజి, మరువం, మల్లిమొక్కలు
తెచ్చింది వాళ్ళ స్నేహితురాళ్ళ ఇంటి మంచి.
అమ్మ బంతి, చామంతి, కనకాంబరం
మొక్కలు వేసుకుంది. బామ్మ పూజకి పనికి
వచ్చే మందార, గన్నేరు, నందివర్కనం
మొక్కలు వేసింది. ఎన్నేళ్ళనుంచో రాళ్ళు,
చెత్త చెదారంతో నిండి అడవిలా ఉన్న
పెరటితోట మా అందరి సంరక్షణలో చిన్న
పాపాయి పెరుగుతున్నట్లు పెరుగుతోంది.
ఆ తీరుని అనుభూతి, ఆనందం చెప్పనలవి
కాదు. ఎవరు వేసుకున్న మొక్కలకు వాళ్ళమే

అత్త గారు నిమ్మచెట్టు

నీళ్ళపోసి చకచక పెరుగుతున్న తోటమచూసి
ఆనందించేవాళ్ళం. ఒకరు కలుపు తీస్తే
ఇంకొకరం నీళ్ళ పోసేవాళ్ళం. విండాకాలం
త్రాగడానికి కొళాయిల్లో నీళ్ళు దొరకడం
కష్టంగా ఉండేది. ఆ రోజుల్లో కూడ
పక్కింటవాళ్ళ మాతిలోంచి నీళ్ళు తోడితెచ్చి
మొక్కలకు పోసేవాళ్ళం. వాన్నకి అమ్మపోరు
తగ్గింది. నవనవలాడుతున్న కూరలు పెరటి
తోట మంచి కోపి వండేది. ఆ కమ్మని
కూరలు తింటూ ఉంటే దివ్యమభూతి
కలిగేది. కాకర, దోస, గుమ్మడి, ఆనన,
చిక్కుడు పాదులు కూడ వేసేం. రెండేళ్ళు,
నిండి మూడేళ్ళు వచ్చేయి, మా తోటకి
నిమ్మచెట్టు బాగా చిగురించి పూత పట్టింది.
మొట్టమొదటిసారి నిమ్మచెట్టుమీద పువ్వు
చూడంగానే అందరం ఒక్కక్కరంనెలి
తీలకించేము. అమ్మ, బామ్మ దాన్ని చూసు
కలలు కంటూ నిలబడే నిద్రపోతువారు.

భిక్షికాయలు కాస్తే ఆ నిమ్మకాయలపై ఏం
చెయ్యాలి? ఎవరెవరికి భిక్షులై? ఎవ్వని
ఇయ్యాలి భిక్షు వేమనమ్మా ఇంద్రాప్రస్థాకి
సగం పైపై పురాణాని ఇంటికి తెచ్చి
చిన్న పిందలు వేడెం. ఎన్నోకి పెరగని
పిందెల్నిగూసే అమ్మ, వాన్నకి పసిగిపోయారు.
వాన్న వెళ్లి అగ్నిగోల్లర్ అంటే గుంటి మందు
తెచ్చి మొక్కల పోట పువ్వులకి చిన్న
పిందెలు పెట్టి గుమ్మరలు పెట్టాలికి
పడ్డాయి. పోటగానూ పేడమీషం. ఇంక
కొన్నాళ్ళు ఉంచావి ఉంచేకంటే, నిమ్మకాయ
సెజా దాటి వారింజరాయ ప్రిజా లోకి
వచ్చేయి. మళ్ళీ కిసేవూస్తే ఇంకా చేదు
నిన్నే! వారింజరాయ పిద, దల్లికాయంత
అయ్యారని ఎందులో కను ఏడొంటి అది
గేడుగావ తోచింది. బామ్మ, అమ్మకి పోణం
ఉమారునల పిందెగింట కూడెళ్ళి క్లిష
బూడిగలో చిన్న పిందె అయ్యారని, అవి
బాధపడ్డారు అబ్బారూలే పిదప పట్టుని
నరికింది వడగి పిద అని తిండి పోసింది.
బామ్మ చేతులని పెరిగి పిద మా రం
ప గుణ కోటి పిద 'గండవిర్యవేసిని' అని
ద్రుతిపాలింది. అంతా పిదప నిమ్మచెట్టు
వల్ల దేబ్యులైనా వన్నావ్వారా

పొడుగాటి మీసాల ఆసామీ;

రాత్రివేళ బస్సులో దూర ప్రయాణంలో
నెమ్మదిగా వచ్చి, నా సరసనే కూర్చున్నాడొక
లావుపాటి, పొడుగాటి మీసాల ఆసామీ.
మా మధ్య కొంత పరిచయం పెరిగాక, నేను తన
ఒకే ఒక అభిమాన రచయితనని అదేపనిగా
పొగడ్త కొనసాగించాడా సదా యాత్రికుడు.
ఇంకా "నా వంటి మహా మహనీయ కవి మరి
ఏ భూతో న భవిష్యతి" అంటూ
అకాశానికే ఎత్తివేశాడా కవిత్వాభిమాని.
ఆ ఘన ప్రశంస వాకే కొంత ఆశ్చర్యం కలిగింది!
అయినా "అవునేమో! అతని అంచనా ఒకవేళ
నిజమేమో!" అనుకుని నా బుజాలు నేనే
తడిమి చూసుకుని ఆనందించాను.
అంతలోనే ఆగిన బస్సు దిగి తొందర తొందరగా
తన దారిన తాను తరలి పోయాడా సారస్వత మిత్రుడు.
అదే నిమిషంలో వాకేదో అనుమానం కలిగి,
లాల్సీ జేబు తడిమి చూసుకున్నాను.
చిల్లరతో, చిన్న పెద్ద నోట్లతో బరువయిన
నా పర్పు కోట్టేశాడా లావుపాటి,
పొడుగాటి మీసాల ఆసామీ!

— పి. గణపతిశాస్త్రి

ఒకరినా ఒకరినోగునని, ఇంకొకళ్ళు
వదులాలని. వాళ్ళనని భక్తకాండంలో పేరింది.
మా ఎవ్వరి ప్రవేగంల పగులడా కాలంతో
పాటు నిమ్మకాయల, పింకి పెరిగి చిన్నపై బా
గుమ్మడికాయలంత లావుగలు పవరబర
నల వచ్చేసరికి గొంతుల కొంగెం రంగుమారి
నీమి వచ్చు పలుపుగని నాణులోకివచ్చెం.
పిల్లునిండా అకుసమి బంగారు రంగు
వచ్చెలతో చూడముద్రుగా, రళ్ళ కింపుగా
ఇంటలు జంటలుగా పుండొగ్గా. పళ్ళ
బరువుకి చెట్టు నంగిపోయింది. అమ్మ ఈసారి
సేచూద్దామని కోపి గూసంది. ఎరటి
సోనలతో తియ్యగా ఉన్న ఆ పండుని చూసేక
అమ్మ నంట్లోషం చెప్పనలవికాదు. ఆ పండు
నం వర వన న అత్తగారి కోరిక తీరనే
లేదని అమ్మ బజారులో రెండు నిమ్మలంటు
తెచ్చి పాతింది. మరి ఈసారి ఎంపరవనసే
అవుతాయో, దబ్బన స్త్రీ అవుతాయో లేక బామ్మ
కోరుకున్నట్లు నిమ్మకాయలే గాస్తోయో! ఏది
ఏమయితేనేం పక్కని అందమైన పెరటి
తోట వెలిపింది, అత్తగారి నిమ్మకాయల
జేరంతో.

"మమ్మీ, ఈ దురద, మంటను ఎలాగైనా ఆపవూ?"

నైసిల్
ఉపయోగించండి
అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిచ్చే,
చెమటకాయల పొడర్.

2 రకాల
జబ్బులలో
చొరుకుతుంది.
"నీలం" మరియు
"చందనం."

నైసిల్
తెచ్చుకోండి
చెమటకాయల
బాధ మరిచిపోండి.

చెమటకాయల పొడర్ మోక్షం
మీకు దురదలు, మంటలు
చిరాకు నుండి అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిస్తుంది.
ప్రత్యేకమైన బొగడ యొక్క
నైసిల్ చెమటకాయలను ప్రత్యేక
స్థితిలోనూ ఎదుర్కొంటుంది.

1. అధికమైన చెమటను
ఎరొధిస్తుంది.
2. చెమటను పిలుస్తుంది.
3. దుర్గంధాన్ని కల్గించే నూనె
జీవులను నాశనం చేస్తుంది.
4. చర్మమునకు హాని
కాదు.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్థిల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోధ్రా

75 సంవత్సరములకు పైగా
సుఖజీవనమునకు
లోధ్ర టానిక్ ను
వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!

ఉచిత వైద్య పరిహారం
ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విలాసమునకు
ఈ కూపనను పూర్తిచేసి మీ డాక్టర్ కు పంపండి.

పేరు: _____
 చిరునామా: _____
 PIN: _____



డా.బి.వి.వి. సుబ్రహ్మణ్యం

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేటు లిమిటెడ్)

ఎలెంటూ, శివారావు జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్, విజయవాడ - నిందిరాజుపేట -

వెలువడింది!

అగ్రశ్రేణి సమగ్ర రచయిత్రు

కొరియెన్స్ నీతివేది రచన.



మె.కూర్.

**అందోబ-
శ్రీమదాళ్ళు**

శ్రీమదాళ్ళు యోసాబ వస్తే? ముఖ్యమంత్రి ముడతలు వస్తే? ముఖ్య సాంబంధ్యైనికి మోకకువలు * సమంస్యగా వుండాలంటే? నేత్ర సాంబంధ్యైనికి తీసుకోవలసిన శాస్త్రము * శాస్త్ర అంశం ఏదంటే? కేవల సాంబంధ్యం * ముందుగా ఎలా వదిలియు కాలితి? దిశాత్త దిశానుబంధం దూరం అవుతున్నా? - ఇంకా అనేక స్త్రీల సమస్యలకు సమాధానం...

అందోబ-శ్రీమదాళ్ళు - చదవండి!

మరియు... 1980 సం॥లో అంతర్జాతీయ ప్రశంసలను పొందిన రచనలు...

ఇటీవలి 12:00
 వైతరణి 7:30
 సాంబంధ్యైని 11:00
 యదాత్త గాథలు 6:00



హిల్స్ పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ, విజయవాడ-2

(గత పంచిక తరువాయి)

“ఒక తెలుగు వున్నాడు లేవు నాదగ్గర. అన్నీ ఇంగ్లీషువే వున్నాయి. నిజం చెప్పాలంటే ఇంగ్లీషు వున్నాకాల్లో అయితే ఆయన ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు యథాతథంగా వుంటాయి. కొన్ని కృష్ణజీ నాశారు గూడా! తెలుగులో అయితే అది అనువాదమే కదా?” అన్నాడు చరణ్, చదివి ఇచ్చిన వున్నాకాలు అందుకుంటూ గీతికతో.

“నిం చెయ్యమంటారు? నా కేమో ఇంగ్లీషు తొందరగా చదవడం రాదాయో - వస్తే ఆ పుస్తకాలన్నీ చదివెయ్యాలనేవుంది. పోనీ...మికభ్యంతరం లేకపోతే - మీరు చదివి సారాంశం నాకు చెబుతూ వుంటారా? నేను ఏదో ఒక సమయంలో తీరిక చేసుకుని వస్తాను-వినడానికి” అంది గీతిక

“ఓ తప్పకుండా” ఉత్సాహంగా అన్నాడు చరణ్.

కృష్ణజీ ఫిలాసఫీ చదువుతున్న కొద్దీ - ఇంకా చదవాలనే జిజ్ఞాస కలుగుతోంది అతడిలో

ఆ చదివింది ఇతర్లకు చెప్పాలనీ, చర్చించాలనీ వుంది - చాలారోజులుగా. జీవితంలో ఏదో పోగొట్టుకున్న వారు తప్ప వేదాంతం జోలికి ఎవరూ పోరేమో! ఈ రోజులల్లా వున్నాయి. మనిషికి కావలసినది దొరుకు తున్నంతకాలం దేన్నిగురించి అలోచించడు. ఏ ఒక్కరైనా దూరమైతే అప్పుడు అతిడి కళ్ళు తెరుచుకుంటాయి.

“ఈసారి ఆయన ఇచ్చిన ఉపన్యాసాల టేపులుగానీ, రికార్డులు గానీ దొరుకు తాయేమో ప్రయత్నిస్తాను” అన్నాడు చరణ్.

“నీలుంటే నాకు కృష్ణజీని ఒకసారి చూడాలని వుంది” అంది గీతిక.

“ఆయన ప్రతి సంవత్సరం మూడు నెలలు ఇండియాలోనే వుంటారు. ఒకటి రెండు వారాలు మెడ్రాసులో వుంటారు. లేదా మన ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే బు.షీవారీలో దాదాపు నెల వుంటారు. అప్పుడు ఆయన ఇచ్చే టాకులకి కొన్నిటికి నేనెటూ వెళ్ళామనే అనుకుంటున్నాను. మీ కభ్యంతరం లేకపోతే నాలో రావచ్చు. అసలు మీరు ఇల్లు కదలకుండా ఒకే ప్రదేశంలో వుండడం మనసుకి కూడా అంత మంచిది కాదు. అప్పుడప్పుడూ ఈ నాలుగు గోడలు వదిలి బయటి ప్రపంచాన్ని చూస్తూం

రాగలహరి

(శ్రీమతి మాధవపెద్ది పుణ్యశీలాప్రసాద)

దా!" అన్నాక అతి చనువు తీసుకున్నావా అనుకున్నాడు చరణ్.

గీతిక మ్రాతం అదేదీ గమనించకుండానే "మీరు చెప్పింది నిజం. ప్రయత్నించి చూస్తాను. బహుశా మా వాళ్ళు ఒప్పుకోరేమో..." అంది వెల్కిగా నవ్వుతూ.

29

రత్నమ్మ చంద్రికను వెంట బెట్టుకుని వచ్చేసింది, మూడో నెల రాగానే పిల్లల్ని సాకడం అలవాటు వ గీతిక వంటే అయింది, చంద్రిక కొడుకుని చూసుకోవడం కూడా! షణం తీరిక వుండడం లేదు. ఆ పిల్లవాణ్ణి ఎత్తుకున్నప్పుడల్లా గీతికకి, గత స్మృతులు గుర్తుకొచ్చి బాధ కలిగేవి. అన్నీ సవ్యంగా జరిగుంటే... ఈ పిల్లవాడు తన పిల్లవాడు అయ్యేవాడనిగా అనిపించి, మనసులో ఏ మూలో ఈర్ష్యానూయలు పైకి లేవబోయేవి. కాని కృష్ణజీ పుస్తకాని, వాటి సారాంశాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ వాటి సణచి వేసి, అందర్నీ ప్రేమించడం నేర్చుకోవాలి అనుకునేది గట్టిగా. ఆ పిల్లవాడికి నీళ్ళు పోసేటప్పుడూ, నిద్రపుచ్చేటప్పుడూ శృతి, శృతితోబాటు ఇప్పుడు కృతి గూడా వచ్చి శ్రద్ధగా చూస్తూ కూచునేవారు. మళ్ళీ అదే పాట— 'కమ్మారి రంగ రంగ' పాడేది గీతిక పిల్లవాణ్ణి నిద్రబుచ్చడానికి.

శృతికి తన తల్లిపోయిన కాలంలో తండ్రి అదో మాదిరిగా వుండడం, కృతి వేసి పాపాయిగా వీడవడం, తను ఓదార్పడం అన్నీ గుర్తుకొచ్చేవి ఇప్పుడు కృతి శృతితో కలిసి స్క్రూలుక్కి వెళ్తోంది. కృతిని చక్కగా రెడీ చేసి, తన వెంట స్క్రూలుక్కి తీసుకువెళ్తోంది శృతి. తండ్రి కూడా అన్ని ట్ల వెంటే వుంటున్నాడు. శృతి కిప్పుడు ఆనందంగా వుంది. గీతికకి ఇప్పుడు చరణ్ ని కలవడానికి,

చర్యలకి అవకాశం ఉండడంలేదు. టైమూ లేదు. అదిగాక రత్నమ్మ ఏమంటుందోననే సంగోచం వుండనే వుంది. పక్కా త్తా వం లాంటిది కలిగినప్పుడు అనుకుంది గానీ రత్నమ్మ గీతికకి సంబంధం చూసి పెళ్ళి చెయ్యాలని, ఇప్పుడు మ్రాతం అనలా ఆలోచనే రావడం లేదు అవిడకి! ఆ సంగతి ఆలోచించే టైమూలేదు— అవిడకి. చంద్రిక పూరునించి ఈ ఊళ్లో కాలు పెట్టగానే అన్నీ మర్చిపోయింది. తన ఆవసరాలు— గీతిక చెయ్యాలైన పనులు మ్రాతమే గుర్తున్నాయి అవిడకి! అందుకే విప్పడన్నా ఒక్క వది విమిషాలు దొరికి గీతిక—చరణ్ తో మాట్లాడడానికి వెలితే— వద్దాక ఎగా దిగా చూసేది గీతికని! అది అంత పట్టించుకోవడం మానేసింది— గీతిక కొన్నాళ్ళకి.

ఒకరోజు శృతి వస్తూవుంటే, చరణ్ ఒక చీటీ రాసి గీతికకి వంపించాడు. శృతి వచ్చింది.

జరిగినవతథ-14: ఆదర్శ దాంపత్య జీవితం సాగిస్తున్న చరణ్, పల్లవిలకు

పుట్టిన పాపకు 'శృతి' అని పేరు పెట్టు కొంటారు. పల్లవి మళ్ళీ గర్భవతి అవుతుంది. పాపమ కన్న పల్లవి ప్రాణం పోవడంతో చరణ్ పిచ్చివాడవుతాడు. పల్లవి మరణానికి కృతే కారణంగా భావించిన చరణ్, ఆపాప ప్రసక్తి వన్నేనే మండిపడుతుంటాడు. శృతి తన పనులు తాను చేసుకోవటమే గాక పాప పనులన్నీ తనే చేస్తుంటుంది. తమ విదురింట్లోకి క్రొత్తగా వచ్చిన గీతికతో పరిచయం పెంచుకొంటుంది శృతి. గీతికను ఆమె నవతిల్లి చాలా హీనంగా చూస్తుంటుంది గీతిక మేనమామ సంజయ్ తో ఆమె సంసార జీవితానికి పనికిరాదని లేపిపోని అభాండాలు చెప్పి తనకూతురు చంద్రిక సంజయ్ ల వివాహానికి ముహూర్తం పెట్టిస్తుంది రత్నమ్మ. ఏదో ఓ సంబంధం చూసి గీతికకి ముడిపెట్టాలని చూస్తున్న రత్నమ్మ ఓనాడు వేదాంతంగాగితో గీతికని చరణ్ కిద్దామని చెప్పగా, మండి పడతాడాయన. తన మామయ్యను తనకు కాకుండా చేసింది రత్నమ్మేనని తెలుసుకున్న గీతిక ఆమెను నిలదీసి అడుగిగా, గీతికను కొట్టి, గదిలో బంధించుతుంది. జిడ్డు కృష్ణమూర్తి ప్రసంగాల ప్రభావంతో చరణ్ పూర్తిగా మారిపోతాడు. సంజయ్, చంద్రికల పెళ్ళి జరిగిపోతుంది. గీతిక టైలరింగ్ స్కూల్లో చేరి కుళ్ళు, కటింగ్ లా! శ్రద్ధగా నేర్చుకొంటుంటుంది. చంద్రిక బారపాల వేడకులకు ఇంట్లో వాళ్ళందరూ వెళ్ళగా, ఆ నమయంతో గీతిక చరణ్ లు సన్నిహితులవుతారు.

అప్పుడు గీతిక పిల్లవాడికి నీళ్ళు పోస్తోంది.

"అంటే నాన్న ఈ చీటీ నీకిస్తున్నారు."

"చీటీనా...?" అని అరక్షణం దానివేపు చూసి "వుండు తరువాత తీసుకుంటాను." అంది గీతిక.

లోపలికివచ్చి పాడరు వేసి, సాంబ్రాణీ వేసి బట్టలు వేసి, పిల్లవాణ్ణి పుయ్యాలిలో పడుకో బెట్టి పూవుతూ "ఏది చీటీ శృతి" అంది గీతిక. శృతి చీటీ ఇచ్చింది.

"ఏమిట ఆ కాగితం?" రత్నమ్మ అప్పుడే లోపలికి వస్తూ అడిగింది.

"చీటీ...నాన్న — అంటేకి ఇవ్వమన్నాడు" శృతి చెప్పింది.

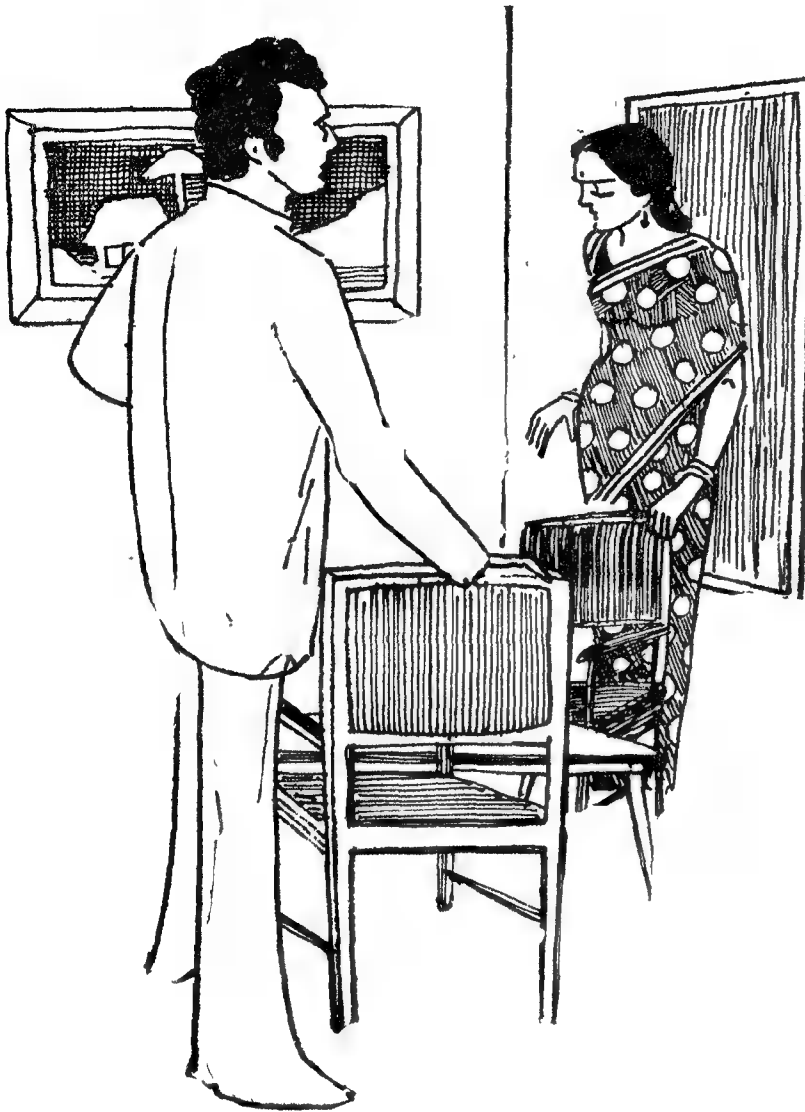
"ఏమిటి? చీటీ ఏమిటి? మీ నాన్న ఇవ్వమనడం ఏమిటి? అయినా పెళ్ళికాని పిల్లకి ఈ చీటీలు వంపడం ఏమిటి? ఈ రాయబారాలేమిటి?" స్థాయి పెంచి అరిచింది రత్నమ్మ. శృతి బిత్తర పోయింది.

"ఏమిటమ్మా! రాయబారాలేమిటి? నా గురించి నువ్వేమనుకుంటున్నావు?" రోషంగా అడిగింది గీతిక.

"అనుకోవడానికి ఏమింది? నవ్వవసారం శృతి మించి రాగాన వడుతోంది. లేకపోతే ఈ ప్రేమలేని లేమిటి?"

"అమ్మా! ఇది ప్రేమలేని కాదమ్మా! నీ కెల్లా చెబితే అర్థమవుతుంది?"

"నువ్వేమీ నాకు చెప్పక్కర్లేదే, అవతల మేము కాళ్ళరిగిపోయేటట్టు తిరుగుతున్నాం



నీకు సంబంధాలు చూడడానికి! అన్నీ పుంటేనే కుదరటంలేదు మొహానికి! ఇంక ఇట్లాంటివి కూడా తోడైతే మాతరం కాదు అల్లి నీకు పెళ్లి చెయ్యడం. పోనీ చీటీ పంపించాడుగా ఆయన్నే అడుగు చేసుకుంటాడేమో! మాకూ బెడద వదులుతుంది. అంతేకానీ, ఇట్లాంటి పనులు మ్రాతం చెయ్యద్దు. మీనా పు పరువు పోతుంది, తెలిసిందా?." గీతిక మాట్లాడడానికి ఏ మ్రాతం అవకాశం ఇవ్వకుండా చెరిచెరా లోపలికి వెళ్లిపోయింది రత్నమ్మ బేలపడిన మనసుని తమాయించుకుంటూ ఒక్క ఊణం అవిడ వెళ్లిన వైపే చూసి, ఉత్తరం తెరిచింది గీతిక.

ఒక పది రోజులుగా ఎంత ప్రయత్నించినా చరణ్ ని కలుసుకోలేక పోయింది గీతిక.

అందుకే ఈ చీటీ. గీతిక కనబడితే చీటీ అవసరమే వుండేది కాదు. తను కృష్ణ మూర్తిగారి బాక్స్ వివడానికి మెడ్రాసు వెళ్తున్నానని, గీతిక వస్తుందేమోనని అడుగు తున్నానని, వస్తే తన స్నేహితుడింట్లోనే ఆమెకు కూడా బస ఏర్పాటు చేస్తానని, ఈ సారి శృతి, కృతులను గూడా తనతో తీసుకు వెడుతున్నానని రాశాడు ఆ చీటీలో.

అది చదువుకున్న గీతికలో ఎన్నో ఆలోచనలు. దీనికెన్ని అపార్థాలు తీసిందివిడ? తనకేవిధంగానూ అవదం వుండకూడదా? తను వీళ్ళ చాకిరీకే అంకితమై పోనాలా? తనకి కావల్సిన మామయ్యని కాకుండాచేశాడు. పెళ్లి సంబంధాలు కలలో గూడా చూడరు, వీళ్ళు. పైకి అంతా నాటకం! పెద్ద పిల్లని

ఇంట్లో పెట్టుకుని, రెండోదానికి పెళ్లి చేస్తే పరువు పోలేదా? ఎందుకు పోలేదు? అయినా వీళ్ళ పరువు వుంటే ఏం? పోలేని? తనిట్లాగే వడంలే పరువు బాగా నిలస్తూం దవుపూట! అయినా తను చేసిదేం పరువు తక్కువ పనా? కాని- కాని రేపు తను చరణ్ తో వూరికి వెళ్తే- పిల్లలు వెంట వున్నారే- తనకింక ఈ ఇంట్లో స్థానం వుండదు. ఉన్నా వీళ్ళ సూటిపోటీ మాటలు తను భరించలేదు తనలో మధ్యకొనా లేని ఆలోచనలను రేకెత్తిస్తున్నారు! తెనిసంబంధం అంటగడుతున్నారు! చీ! ఇదేనా- ఇన్నాళ్ళూ తను వీళ్ళకి చేసిన దానికి కృతజ్ఞత? ప్రతి ఫలం ఇదేనా? ఈ సందర్భంలో తను వెళక పోవడమే మంచిదేమో? ఏ గొడవలూ ఉండ మిక! ఆలోచిస్తూనే వుంది గీతిక- "నె కెటూ లో చడంలేదు.

* * *
చరణ్ పల్లవితో గడిపిన తన మొదటి జీవితాన్ని తలకుంటూ న్యస్తా వస్త్ర లో వున్నాడు శృతి, కృతి దాబాపైన గాలిపటం ఎగరేస్తూ ఆటలో వున్నాడు.

"ఎవరది- రండి గీతిక!" లేచాడు చరణ్.

"కూచోండి."
కూచుంది మౌనంగా.
ఎంతసేపు గడచినా ఏమీ మాట్లాడలేదు. మౌనంగా కూచోడానికి ఇక్కడకు వచ్చిందా? తనతో వీదో చెప్పడానికి సందేహిస్తోందా? ఎన్నెనా సంభాషణ తనే మొదలు పెట్టాలి.

"మా స్నేహితుడికి రాయమంటారా? మీక్కూడా వికామిడేషన్ ఫిక్స్ చెయ్యమని?"

"షమించండి. నేను రాతేను. అది చెప్పడానికి వచ్చాను. నే నిక్కడ ఆజిశ్మాంత భైదీని. వీళ్ళ చేతుల్లో బానిసని. నాకు విముక్తి లేదు ఈ జన్మలో నాకు విముక్తి లేదు. ఏ విధంగానూ లేదు..." రెండు చేతులతో ముఖం కప్పకుంది.

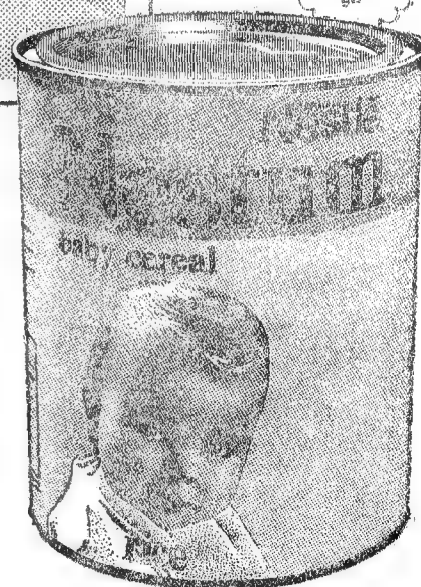
ఎన్నాళ్ళగానో వున్న మనసులోని అనేదన సాంగి పార్చింది. పరాయి మగవాడి ముందు అట్లా బయట పడ కూడదని, ఎంత నిగ్గ హించుకున్నా సాధ్యం కాలేదు. అశ్రురంగా చూస్తున్నాడు చరణ్. ఏం మాట్లాడాలో, ఏ విధంగా ఓదార్చాలో, అసలు ఓదార్చాలో లేదో కూడా తెలియకుండా పోయింది అతడికి.

"ఒక్కొక్కసారి అనిపిస్తుంది, నేనెందుకు


A black and white photograph with a grainy, halftone texture. It depicts a woman with dark hair, wearing a patterned dress, leaning over a young child. The child is lying down, looking up at the woman with a smile. The woman is holding a small, light-colored object, possibly a flower or a piece of fabric, near the child's face. The image is framed by a thin black border.

అమరావతి
మొదలు
అమరావతి వరకు
కలసింది

నెనెటమ్ ప్రయోజనాలు అనేకం
 చాలాగో నెనెటమ్ యిప్పడం
 చూరింబించండి. హావ పెరుగుతూ
 వుందీ, అహారంతో నెనెటమ్
 ఉడిచబెట్టిన వండ్లు, వండిన మరియూ
 మొత్తగా చేసిన రాయగూరలు,
 మిల్కుతో పలురచాలుగా
 వుండేవెటండి.



NESTLÉ



GAA/FSL/N/1863 TEL

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
మండిత-డి గోమాలాటార్లులదారి

జీవామృతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(భైరవపురంమట్టది
మదరాసు-47)

డా॥ పి.వి.కె. రామ్ B. A.,
నైద్యవిద్య, వైద్యవార్య, నెక్స్ట్ సివిల్స్.
వివాహము వారిదా చేయ
నవనరం లేదు. పావ
నయోగం, వరములు బల
హింస, శిశువు స్కలములకు
అయిబద్ద వికీర్ణ.
లేమి ద్వారా వికీర్ణ కందు
రావున్ క్రివిత్,
వి. వి. రోడ్, తెనాలి,
ఫోన్ : 700 - 1010



“కర్మశంకా, గరుకుగాడండె
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు,
చిగుళ్ళకు
హానికలిగించవచ్చు...”

**కోలేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను,
చేడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి
పళ్ళను
కాపాడుకోండి.**

Colgate
**TOOTH
POWDER**
Protects your teeth and gums

కోలేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెచ్చగా ఉండే పిల్లని పౌడర్.
అది అతి మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తోముతుంది.
అంతగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే
పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పాచిపారలను తొలగిస్తుంది. మీ
పళ్ళను శుభ్రపరచి తెల్లగా చేస్తుంది. కోలేట్ లోని పుష్కల
మైన మెరుగునిచ్చే చర్య పళ్ళ నందులలోనికి
చొచ్చుకుపోయి చెడు వాసనను దంతక్షయకారకములైన
నూళ్ళ క్రిములను తొలగిస్తుంది.
మీ కుటుంబానికి కోలేట్ టూత్ పౌడర్ తో అధునాతనమైన
తిరులో దంతరక్షణ సమకూర్చండి. దానియొక్క చల్లని,
నిశ్చరమెంతో రుచిని వారంతా మెచ్చుకుంటారు.

రా గ ల హ రి

వీళ్ళకి వాకిరీ చెయ్యాలి? నా బతుకిట్లాగే
ఏందుకు అంతమవ్వాలి? వీళ్ళకి బందిగా నే
నెందుకుండాలి? వేనే నేరం చేశానని నాకీ
శిక్ష? నాకు ఇష్టాలు, అయిష్టాలు లేకుండా
ఏన్నాళ్ళీ బ్రతుకు బ్రతకగలను? ఏదన్నా
మార్గం వెతుక్కుని ఆ ఇంటి నించి సారి
పోవాలని కానీ... కానీ... నాకు మార్గాలు
కనపడడం లేదు. చూపించేవాళ్ళూ లేరు.
నాకై నేనే ఏ మార్గమన్నా వెతుక్కుండా
మన్నా, ఏది సరయిన మార్గమో తెలియాలి
గదా? ప్లీజ్... ఈ సమయంలో నాకో
సహాయం చెయ్యగలరా?” ఏజిబడ్డ కళ్ళని
పై తెల్లీ అతడికేసి చూస్తూ అడిగింది గీతిక.

ఆమె చెప్పింది శ్రద్ధగా వింటున్నాడు
చరణ్. ఆమెను అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయ
త్నిస్తున్నాడు.

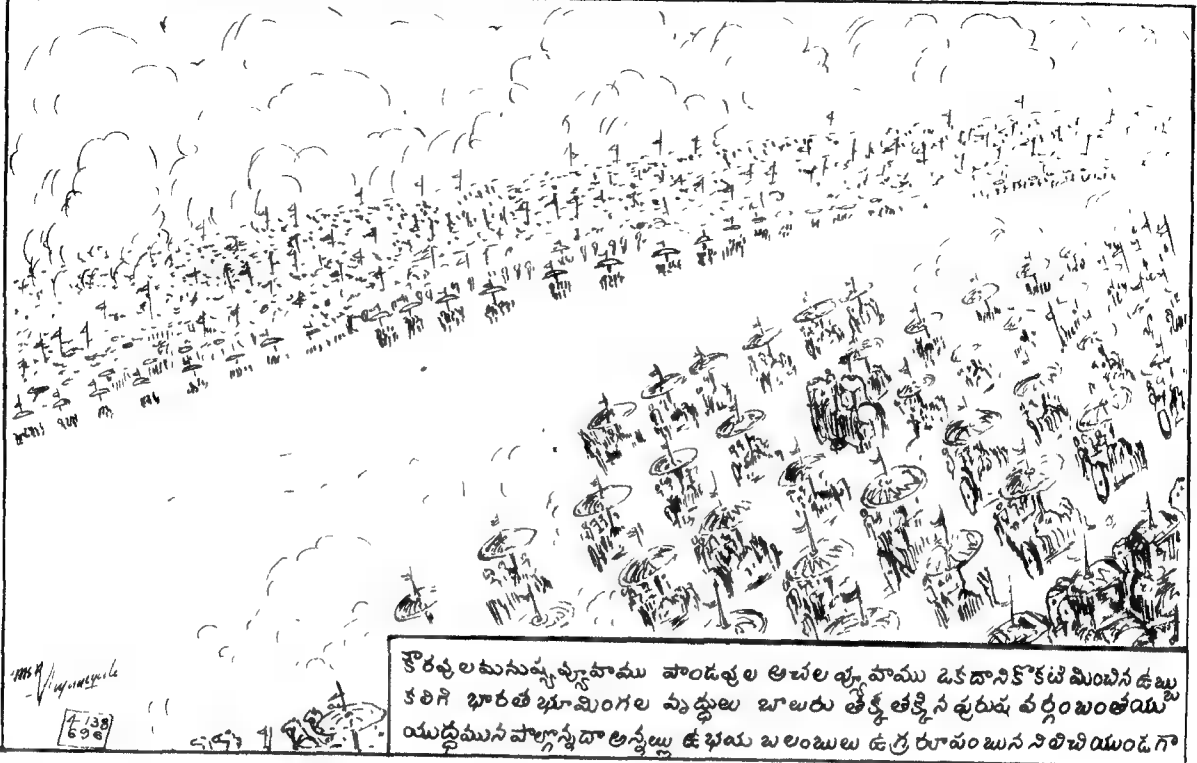
“తప్పకుండాచేస్తాను, చెప్పండి” అన్నాడు.
అతడి మనసులో ఆనెకమైన ఆలోచనలు!

“నే నివ్వడు మీతో వచ్చానంటే, మా
వాళ్ళు తిరిగి ఇంటాకి రానివ్వరు. ఒకవేళ
రానిచ్చినా, ఇంక నాకు చిత్ర వ దే గతి.
మాటలతో మనసుని తూట్లు పడేట్లు
చేస్తారు. అది నేనింక ఏ మాత్రమూ
భరించలేను. ఇవన్నీ అట్లా వుంచండి ఇంక
నాకా ఇంటా వుండడం ఇష్టంలేదు. నేను
చేసుకోవలసిన మామయ్యని నాకు కాకుండా
చేశారు. ఆ మామయ్య- ఆ ఇంటా
చంద్రికతో వుంటే నేను భరించలేను. నాకు,
మామయ్యకి అడ్డుగా వచ్చిన చంద్రిక
పిల్లలకు సేవచేస్తూ జీవితాన్ని అనలు గడప
లేను. కాబట్టి- కాబట్టి నేను మీతో కలిసి
మైదాను వచ్చే స్తాను. నాకు ఏదన్నా
దారి చూపించి పుణ్యం కట్టుకోండి. ఏదన్నా
ఉపాధి కల్పించండి. చిన్న ఉద్యోగం చూసి
పెట్టండి. లేదా- లేదా- ఏదన్నా ‘పుమెన్స్
వెల్ ఫెర్ సెంటర్’ చేర్పించండి. నేనుమళ్ళీ
ఇంటికి రాదల్పాకోలేదు.” దృఢంగా, స్థిరంగా
చెప్పింది గీతిక.

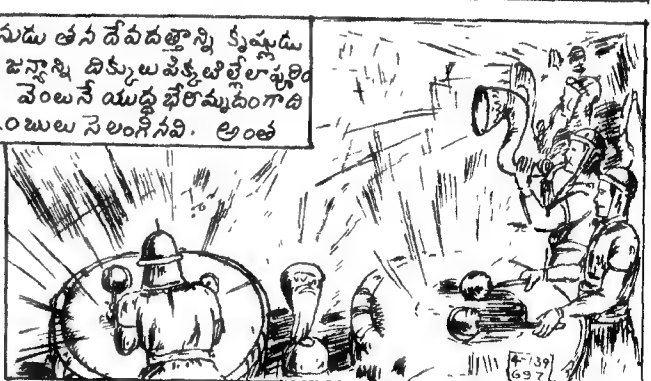
చాలా గట్టి నిశ్చయంతోనే ఉందనిపిం
చింది. కొంతసేపయ్యాక నెమ్మదిగా అన్నాడు
చరణ్ - “మీరు తొందర పడకండి. నేను
ఏకామిడేషన్ బుక్ చెయ్యమని రాస్తాను-మా
ఫ్రెండ్ కి. ఇంకా వారం పైన పైముంది.

(44 వ పేజీ చూడండి)

(గత సంచిక తరువాయి)



అర్జునుడు తన దేవదత్తాన్ని కృష్ణుడు పొంచజన్మాన్ని దిక్కుల పేక్కిటిల్లాపులిం బారు వెంటనే యుద్ధ భేరి మ్రుదంగాది వాద్యంబులు సెలంగినవి. అంత



ధర్మరాజు శిరస్త్రాణము కెవచ కార్ముకాదులు రథంబోవదిలేసే సకలదన యైక్యకరంబగు యుద్ధ మునాకాల అస్త్రయుధుల మొగ్గెట్ల సభ్రమందెను అంత భవసేనాదులు తొల్లడిల్లుచు అపమర్తరి



సీ రి యల్ విప్లవంభోజమువేమకోటి భీమకవి

“అట్టే! నిన్నల్లా యేం తోచలేదండి మీటింగుతో పున్నానన్న మాటేగాని చున్నంతా ఇక్కడే వుందనుకోండి” అన్నాడు భవకుమార్ నీరజని ఓరిగా చూస్తూ

“అవును మరి, తను బాధ్యతలు ఆలాంటివి” అంది నీరజ ఆ సమాధానంతో శివకుమార్ ఉబ్బి తబ్బిబ్బయిపోయాడు

“నిజానికి నిన్న మీకు కూడా ఏం తోచలేదనుకుంటాను” పెద్ద కైకాజిష్టల అన్నాను భవకుమార్ నీరజ సమాధానం చెప్పుకుండా దైపు చేసుకుంటోంది చూసే అర్థాంగికారంగా తీసుకున్నాడు శివకుమార్

ఇంతలో రాంబాబు తోపకు అడుగుపెట్టి భవకుమార్ ను సమర్పరించాడు అప్పేక్షేష్ ఇచ్చాడు చదువుకున్న శివకుమార్ నుండిపడ్డాడు, “అధ్యాపకులు యివ్వడానికి, ధర్మాలు చెయ్యడానికి, ఆస్పత్రివ్యధానికి కాదయ్యా కంపెనీలు వుండేవి కన్నులు లాభంలేదు ఇంకోసారి చూస్తాను నవ్వేశావు” అన్నాను శివకుమార్ రాంబాబు ఏదో చెప్పడోయాడు

“చెప్పకయ్యా మరి కట్టుకథలు ఎట్టుకథలు” అని గిద్దిపే చేసినదీకే నెనుదిగిరి పోయాడు ఇదంతా గమనించింది నీరజ తన సీట్లోంచే

సాయంకాలం నాలుగు గంటల టైములో నీరజ కుమార్ టేబిల్ వద్దకు వచ్చింది

“యేం కావాలి నీరజగారూ కూర్చోండి” అన్నాడు శివకుమార్ అతని వికాశమైన పాలధాగం మీద ఫ్యాన్ గాటికి నుంగురులు వాల్చుమాడు కుంటున్నాయి

“యేంతేదు కొంచెం దబ్బు కావాలి ఎడ్వాన్స్ పెడదామని”

“నో యస్ కన్నుకుండా పెట్టండి ఆ! టైటిల్స్ ఓకెయిత కావాలో చెప్పండి, నేను యిస్తాను కరువాళ మానుకుందాం” అన్నాడు

“అబ్బరేదండీ! అధ్యాపకు సెక్షన్ కేయండి వాలు” అంది

“నో నో మెగమూల ఎడకండి ఏవైనా అవకాశాలు వుంటాయి తర్వాత తీర్చుకుంటా గానీ తానీగ” అన్నాడు, వందరూపాయలు నీరజ చేతి మీదా తీసుకోక తప్పిందికాదు నీరజకు ఎప్పుడు సాయంకాలం ఎపుడునా, ఎప్పుడు వదలుతుందా ఎప్పుడు రాంబాబుకు దబ్బు యిద్దామా అన్న క్షణం కోసం ఎదురు చూస్తున్న నీరజకు పానకంలో పుడక లాగ శివకుమార్ దాపురించాడు

“ఇవళ క్రొత్త యింగ్లీషు పేక్కురు రెండు

(గత సంచిక తరువాయి)

టిక్కెట్లు రిజర్వు చేయించాను. మీరు తప్పకుండా రావాలి” సౌజన్యత ఉట్టిపడే స్వరంతో అన్నాడు

“లేదండీ! రాతేను ఉపయోగించండి నాకు వేరే పనుంది” అంది

“అయితే నేను కాగ్నెల్ చేయించుకుంటాను మీకు తీరికైన రోజునే వెళదాం” అన్నాడు

“ఇదేక్కడి పిల్లి బ్రహ్మహత్యరా బాబూ” అనుకుంది నీరజ.

యిద్దరూ కారులో బయటదేరారు దారిలో ఇంటిదగ్గర ఆగారు నీరజ బాయిలెట్ అవుతోంది నిమిషాలదంలో వెనకాల పాపిట్టరంగు నైలాన్ చీర ప్యాకెట్తో కుమార్ ప్రత్యక్షం

“మీకు ప్రజంటేషన్ గా యిద్దామని ఎప్పుడో కొన్నాను మీరు యీ చీర కట్టుకుంటే బావుంటుంది నీరజా” అన్నాడు

నీరజ గతుక్కుమంది. వ్యవహారం ఒక్కొక్క మెట్టు పైకి వస్తోందని గ్రహించింది. మనిషి మంచివాడేమో! మనస్సు శంకించింది సంకట స్థితిలో నడిచి అతని ఫుల్ సూటునుంచి గదంతా సెంటు నాననలు మత్తుగా అలుముకుంటున్నాయి అలాంటి వ్యక్తితో తను నేత చీరతో వెళితే ఏం బాగుంటుంది? అని ఆలోచించింది అంచులన చీర తీసుకోవడమే మంచిదనుకుంది

ఆ చీర కట్టుకుని బయటకు వచ్చిన నీరజను చదేకంగా చూస్తున్నాడు కుమార్ చారడేసి కన్నులతో, మిఠుమితా మెరిసిపోతున్న అవయవ సౌష్ఠ్యంతో, గడ్డందిచి పుట్టుమచ్చతో, ఇరిగ్లెస్ చీరతో ప్రకాశిస్తోంది నీరజ

“యేంటలా చూస్తారు? సినిమా కు టైమయిపోవలంతా?” అని మృదువుగా మందలించింది, కుమార్ ని. అప్పటికిగాని నానన ప్రపంచంలోకి రాతేను, శివకుమార్

ఇంగ్లీషు సినిమాలుంటే చలకాయ నొప్పి నీరజకి అయినా తప్పిందికాదు సినిమాతో

జరిగిన తథ-1 : ఆ ఆఫీస్ లో కొత్తగా

సైన్స్ కమీ క్లర్క్ గా జామన్ అవుతుంది మిస్ నీరజ. ఆ ఆఫీస్ మేనేజర్ శివకుమార్ ఆమెపై ఒక ప్రత్యేకమైన అభిమానాన్ని చూపిస్తుంటాడు ఆ ఆఫీస్ లోనే గుమాస్తాగిరి చేస్తున్న రాంబాబు దయనీయమైన పరిస్థితిని చూసిన నీరజ అతనికి ఆర్థిక సహాయం చేస్తుంది ఓనాడు బస్సులో పరిచయమైన రీత ఇంట్లో ఓ రూములో వుంటుంటుంది నీరజ

అప్రయత్నంగానే తనవేపు వంగి ఏదో చెబుతున్న శివకుమార్ ఊపిరి వెచ్చదనం తన ముగ్ధత్వ ముండి అవిరుద్ధం చెప్పించింది ఒకటి, రెండుసార్లు భుజం మీద చెయ్యవేశాడు నీరజ మృదువుగా తీసేసింది “సీరి” అన్నాడు శివకుమార్

ఇంట్లోవేల్ తో కూర్చోడిగతులు తాగుతున్న అవని మాసి వెనకనున్న వాళ్ళు ‘ఎంత చక్కని జంట’నుకోవడం వినబడింది నీరజకు శివకుమార్ స్నేహితుడు కాబోలు ఏష్ చేస్తూ “సాఫ్ట్ కుమార్! సాఫ్ట్ లో వచ్చావా?” అనడిగాడు శివకుమార్ చిరునవ్వు సవ్యేశాడు, నీరజ కళ్ళలోకి చిత్రంగా చూస్తూ నీరజ సగ్గుపడిపోయింది

సినిమా వదిలేశారు “మికివాళ మా ఇంట్లో డిన్నర్” అన్నాడు శివకుమార్, కారు స్టార్టు చేస్తూ గిరుక్కుమంది, నీరజ కారు సోఫీగా నల్లని ‘సిమ్మెంటు రోడ్డు’ మీద, ఫ్లోరోసెంటు దీపాల కాంతితో కుటుంబం విడిచిని నాగులా జారిపోతోంది చల్లని మలయానలం దానిమధ్య వెలుగుమీద చీరటిలా ఆకాశంలో నక్షత్రాలు మినుకు మినుకు మంటున్నాయి

“ఇవళ మా స్నేహితురాలు భోజనానికి పిలిచింది ఇక్కడ ఆపండి కారు” అంది శివకుమార్ తో కారు వొక్క కుదుపుతో ఆగి పోయింది, ఒక సెల్ ఫోన్ ఎంపీరియం దగ్గర

“ఉపయోగించండి” అంది కామ తయిపు మూస్తూ

“డడన్ మేటర్ మీ స్నేహితురాలిని డిసెప్పాయింట్ చేయవద్దు యింకోసారి” అంటూ కారు స్టార్టుచేశాడు ఆశనుండి నిరాశకు సాగిపోతున్న కారును చూసి నవ్వుకుంది, గొప్ప అబద్ధం ఆడి తప్పించుకున్నందుకు నీరజ

* * *

“నిన్న సినిమాకెళ్లావా నీరజా?” అంది అలిత గదిలోకి వస్తూ

“లేట్” మేగజైనుతో కుటుంబ వ్యవస్థమీద దీర్ఘమైన వ్యాసం చర్చవుతున్న నీరజ తలెత్తి చూసింది హాయిగా నవ్వింది

“అవును అలిత! తప్పనిసరి అయిపోయింది ఆదేదో ఇంగ్లీషు సినిమా” అంది కొంచెం అసహ్యంగా

“నీకో ఆశ్చర్యమైన విషయం చెప్పనా?” అంది అలిత, కళ్ళు పెద్దవిచేస్తూ నిమిటన్నట్లుగా చూసింది నీరజ

“ప్రఖ్యాత రచయిత ‘బాబు’ ఈ వూళ్ళోనే వున్నారు తేను సత్రానికి ఉత్తరం రాస్తే వారు ఏడవ యిచ్చారు వచ్చేటప్పుడు అసేనుతో మర్చిపోయాను రేపటివారం వెళ్తాం” అంది ఎంతో సంతోషంతో.

నీరజకు ఆశ్చర్యం చేసింది. ‘బాబు’ నవల తెన్ను చదివింది అతని పాత్రలన్నీ సజీవ శిల్పాలు వాటివేళ మాట్లాడిస్తాడు. బాధలనుభవింపజేస్తాడు యేమిటో జీవితం అను ఆలోచన కలిగిస్తాడు సంపూర్ణ సామ్యంగా వుంటుంది ఏదో మలుపుతో సందేశాన్ని అందజేస్తాడు జీవితానికి, బ్రతుక్కి పున్న తేడాన్ని విడమర్చి చెబుతాడు. అంతేగాని గాలితో మేడలు కట్టి రాయడు కలకాలం మనస్సులో ఆక్రశించే కథావిశ్లేష రాస్తాడు ఈ నుద్యమే తనూ అలిత ‘సవభాగి’ అనే కథానిక మీద వర్ణించి.

కున్నారు "తప్పకుండా వెళ్తాం" అంది ఉత్సాహంగా, ఆఫీసుకు బయల్దేరబోతూ.

"అదేమిటే అప్పుడే బయల్దేరావు యింకా రెండుగంటలు పై ముందిగా" అంది లలిత, డ్రాయింగురూములో కూర్చుంటూ

"కొంతవని వుంది అలా బజారువేపు వెళ్లి వస్తాను." అంది నీరజ మెట్టు దిగుతూ లలిత కర్చింగారేరు.

రాంబాబు యింటికి నీరజ చేరుకునేసరికి ఏదో

రానుకుంటున్నాడు తీవ్రంగా నీరజను చూస్తూ లేచాడు "రండి...రండి" అంటూ.

ముసలాయన మంచంమీద పడుకున్నాడు, నీరసంగా. రోపల పార్కర్లమ్మగారు పొయ్యిదగ్గర కూర్చుంది కూర తయారుతూ.

"మీ వాస్తవికత ఏలా వుంది ? తగ్గిందా ? విమన్నారు ?" అనడిగింది.

"దొక్కరుగారు ఇలాగ ఉదయం వచ్చారు. ప్రాణపాయమేమీ లేదన్నారు " అన్నాడు రాంబాబు ఆమెకు కుర్చీ చూపిస్తూ.

"యెవరు నాయనా ఆ వచ్చింది ?" అని పీరిచింది పార్కర్లమ్మ కొడుకుని. అతను సమాధానం చెప్పేలోగానే నీరజ వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.

"నేనంటే నీరజని" అంది ప్రక్కగా పీట వేసుకుని.

పార్కర్లమ్మగారు దొండకాయలు తరుగు తున్నది. వేలు కోసుకుందేమో, బొటన వ్రేలుకు తడిగుడ్డ చుట్టుకుంది. భుజంమీద చిరిగిన నీర నార్థక్యాన్సి, ఉడిగిన సల్యాలను కప్పలేకపోతున్నది మడుట "కానీ" అంతి కుంకుమ బొట్టు మెరిసి పోతున్నది. అంధకారమైన కంటిపావలో అంతకన్న

విక్రమి అవేరూ, బాధ దొండకాయ తరగడం ఆపేసింది

"నీకు మార్కెట్ల వయస్సు అమ్మా నీ కోసం ఇప్పుడే అనుకోంటున్నాను నీవు వచ్చేవు నీ దయ వల్ల నా మాం గల్యం, పసుపు, కుంకుమా నిలిచాయి" అందామె గార్చిదికంగా

నీరజ మనస్సు ద్రవించింది జీవన న్యాయం అంటే ఇదేనేమో అనుకుంది

"నాదేముందంటే! అంతా పైవాడి లీల



ఇంతకీ ఏం వండుతున్నారు" అంది మాట మార్చడాన్ని ప్రయత్నిస్తూ. పార్కర్లమ్మగారు నవ్వింది.

"నేను వండటమేమిటమ్మా. నాడు వండేశాడు కూరకు ముక్కలు తరుగుతున్నాను. ఇలాగ కొంచెం ఆలస్యం అయిపోయింది. ఉదయం నుండి అప్పుడే వాళ్ళు వాడి ప్రాణాన్ని తీసేసిారు. అమ్మా వాడింకా ఆఫీసుకు వెళ్ళడానికి ఎంత పై ముంది" అంది గొంతు తగ్గించి మెల్లగా.

“ఇంకా టైముందిలెండి నేను తరగనా ?
ఇంకా చాలా వున్నాయి” అంది నీరజ వుత్సాహంగా
“నీ కెండుకమ్మా ఆ శ్రమ” అంది పార్వతిమ్మ
నీరజ వినలేదు కత్తివీట ముందుకు తీసుకుంది
పార్వతమ్మగారు చెయ్యి తుడుచుకుంటూ -- “తల్లీ !
నీలాగే మా పెద్దమ్మాయి నా దగ్గర కూర్చుని

రా గ బ ం ధి తు లు

కూరిలు తరిగేది. సంబంధం శిశ్మయ్య చేసుకుందా
మనేసరికి మృత్యుదేవత హఠాత్తుగా తీసుకెళ్లి
పోయింది” అంది పార్వతమ్మ, చనిపోయి,
కూతుర్ని తలచుకుంటూ

ఆమె చెబుతున్న మాటలను వింటూ, కూర
తరగడం తెలియక నానా అవస్థలు పడుతోంది
నీరజ.
బయట ఇంటిగల యజమానితో మాట్లాడి
లోపలకు వచ్చిన రాంబాబుకు కప్పించిన యీ దృశ్యం
చూసి ఆశ్చర్య చకితుడై నాడు.

మెరిసే
తెలుపుకు
మరియు
ఉజ్వలమైన
రంగుల
ఉతుకుటకు

పోయింట్

డిటర్జెంట్ ఉత్తకే బల్బ్



❶ గవర్నీ మెంట్ సోప్ ప్యాక్లీ, బెంగళూరు
వారి నాణ్యమైన ఉత్పాదన
మార్కెట్ చేయవారు.

❷ మైసూర్ పేట్ ఇంటర్నేషనల్ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

పెళ్లికూతురిలా పీటమీద కూర్చుని కూర తరగతున్నది నీరజ. విడువైన బాతుజడ ముందుకు పడి నేలమీద జారాడుతున్నది. తలలో ఎరగులాబీలు ప్రక్కకు వారిగి మరి అందంగా కప్పిస్తోంది నీరజ.

“అదిగాదమ్మా! నీది మరి చాడుస్తాం. వారికి కత్తి పీట అప్పగించటం యో బాగులేదు.” అతని తల్లిమీద విసుక్కిన్నాడు. పార్వతిమ్మ సమాధానం చెప్పబోయేలోగా -

“బాపుంది. వారినేమీ అనకండి. నేనే కావాలని తీసుకొని తరగతున్నాను.” అంది నీరజ అతని కళ్లల్లోకి చూస్తూ. అతను వంటంటి గుమ్మానికి అనుకొని నిలబడ్డాడు. బయట ముసలావున మూలుగుతూన్న శబ్దమైతే వెనుతిరిగాడు. నీరజ కూడా అతని వెనుకనే వెళ్లింది. రాంబాబు అతనువకు మందు ఇచ్చాడు.

“ఇదిగో నందరూపాయిలు వుంచండి. విన్ననే యిద్దామనుకున్నాను. టైము చిక్కింది కాదు” అంది.

“విన్న యిచ్చింది ఉంగండి. ఇప్పుడు డబ్బు అవసరమేమీ లేదండీ” అన్నాడు.

“భలేవారే. మీకు అవసరం చెప్పి వస్తుందా! వుంచండి. తిర్వాళ చూసుకొందాం.” అంది అతని చేతిలో పెడుతూ.

ఇద్దరి మధ్యా క్షణం నిశ్శబ్దం తొందలించింది. “మీరివాళ ఆసీసుకు తలవా?”

“లేదండీ వచ్చేస్తాను. బోలెడంత పని వుంది. కొంపలు మునిగిపోతాయి. రాకపోతే ఫుడ్స్టాం పోయే ప్రమాదం వుంది” అన్నాడు. విక్రమంగా పెరిగిన గెడ్డం మధ్య అతని ఎడనంలో వాక వింత కాంతి ప్రవృట్తిపెన్నున్నది. నీరజ నవ్వింది, అతనిభయానికి. వంటంటికి వెళ్లి “వస్తానండీ. ఆసీసుకు టైముయింది” అని పార్వతిమ్మగారిలో చెప్పింది.

“అదేమిటమ్మా! భోజనం చేసి వెళ్లమ్మా” అంది పార్వతిమ్మగారు బరిమాతే దోరికి.

“ఇప్పుడు కాదులేండి. మరోసారి” అంటూ, రాంబాబుకు కళ్లలోనే చెప్పింది వస్తానని.

* * *

కారు బ్రిడ్జి ప్రక్కగా ఆగింది శివకుమార్, నీరజ దిగారు ఆకాశం సాయంకాలాన్ని అందంగా అలంకరించుకొంటున్నది. బారులు తీరిన కొంగలు నిశ్శబ్దంగా గూటిముఖం పట్టాయి. యేట్లా నీరు సెలయేరులా నవ్వుగా నవ్వుతూ సాయం సంధ్యలో వెండిలా మెరిసిపోతోంది. ఇద్దరూ నడుస్తున్నారు మౌనంగా. సాయంకాలం ఐదు గంటలకు ఆసీసు నుండి బయలుదేరిపోతుంటే నీరజని శివకుమార్ పిలిచాడు. ఎందుకో అనుకొని వెళ్లింది.

“మిస్ నీరజా! ఒక కోరిక...” అన్నాడు ప్రారేయపడుతూ.

నిమిటంటూనే అశ్చర్యంగా కళ్లు పెద్దవిచేసి చూసింది.

“ఈ రోజు నా పుట్టివరోజు. మీ రొక్కరే గెప్పు...” అన్నాడమెవేపు చూస్తూ.

“వెరి హేపీ బర్థ్ డే, మెరీ హేపీ రిటర్నింగ్ డే” అంది అతన్ని అభినందిస్తూ.

20-3-81 = ఆంధ్రపత్రికారవప్రతిక = 23

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

రచయితలకు గమనికలు

★ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు కథలు యితర రచనల వందలమకన్నవారు సంపాదకుడు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గండి నగరం, విజయవాడ-520 003 అన్న చిరునామాకి వ్రాయాలి.

★ కవరుమీద శీర్షిక పేరు, పేర్కొనడం మంచిది. రచయితలు తమ పూర్తి పేరు చిరునామా రచన వివరకూడాన్నన్ని ంగ్రావాలి- హామీ ఎత్తం జత వెయ్యాలి.

★ గేయాలు తిప్పి ఎవరిదావు. నీటి పరిశీలనక కూడా మనూరు విడు నంచి వినిమిది వారం గడుపు అవసరం.

★ కథలుగాని, యితర రచనలుగాని తిప్పి సంపాదించి కోరుకునే వారు- వారి స్వంత చిరునామా గల తగినన్ని తపాలాబిళ్ల లంటి చివ కవరు పెట్టడం అవసరం.

★ రచనల గురించి మంపన మంటనే గత వినిమిది వారాల తరువాత మాత్రమే వాటిపై విర్ణయం కోసం విడుదలమొదలం మంచిది. రచనల గురించి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలకి తిప్పలేదు కాని-తప్పినవి పరిష్కారంలో వాటిపై వ్రాయు వలసివస్తే రచయితలు- రచన పేరు- అది మంపన తేదీ, వివ

రంగా వ్రాయుండే, వాటి గురించి పరిశీలించడం కష్టం.

★ మా కార్యాలయానికి రచనల తెచ్చి ఇచ్చేవారు కూడా పై విబంధనలన్నీ పాటించాలి. వారికి కూడా స్వంత చిరునామా గల తగినన్ని తపాలా బిళ్ల లంటించి కవరు జత వెయ్యాలి అన్న విబంధన వర్తిస్తుంది.

★ కార్టూన్లు వంటి వారు కూడా రి వారంలోగా మా మీద ఉత్తరాల వాడి వెయ్యకూడదు... ప్రతి కార్టూన్ వెనుక పూర్తి పేరు, చిరునామా వ్రాయాలి

★ ప్రత్యేక సందర్భాలు గా వేసిన కార్టూన్లు కవర్పై ఆ విషయం వ్రాస్తే వాటి పరిశీలన త్వరితంగా జరుగుతుంది.

★ కార్టూన్ల విషయక తరువాత వాటి ప్రచురణ పీట వెంటిది జరుగు తుంది.

★ రచయితలకు కార్టూనిస్టులకు ఒక్క ఉత్తరాలు, ప్రశ్నాపత్ర, డాక్టర్ వలనో శీర్షికలో ‘పద్ధ’ వారికి తప్ప తతిమ్మా అంగరికి; అవి పద్ధ “ప్రతు”లను- కాల క్రమంలో వాటి పరిశీలనకాలనా వంపుతము కావీది బహిలోనియే ప్రమాదం వుంటుందే తప్ప మంపనకొరవడం జరుగదు. సం.

“ధాంక్యూ! అందువలననే మిమ్మల్ని రమ్మం యివ్వాను” అన్నాడు శివకుమార్

ఇద్దరూ కార్లో యెక్కారు బృందావన్ లో కాఫీ తాగి నీరజ ఒక పుస్తకం పై దగ్గర ఆసనం పై ఆసాడు “గీతాంజలి” కొని ప్రజా టీవీ చూసింది. “ఏట్ బెస్ట్ విడ్స్” అన్న నదం చూసి “ఉత్త బెస్ట్ విడ్స్ యేనా” అన్నాడు, చిలిపిగా నవ్వుతూ. “బెస్ట్ కిసెస్” అంటే యెంత బాగుండును—అని మనస్సులో అనుకున్నాడు తర్వాత కారు స్టార్టై అయి బ్రిడ్జి దగ్గర ఆగింది నడవలేక దూరంగా ఇసుకలో కూలబడ్డారు ఇద్దరు.

“నీరజా” అన్నాడు గర్గద మైన స్వరంతో

నీరజ తల వంచుకుని, ముసురుకుంటున్న చీకటిలో ఇసుకలో పిచ్చిగీతం గీస్తోంది.

“మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నావని నీరజా” అన్నాడు రెండు గజాలు దగ్గరగా జరిగి.

నీరజేం ఆశ్చర్యపోలేదు. ఇలాంటి సంఘటనలు సినిమాల్లోనూ, కథల్లోనూ చాలా చూసింది, చదివింది. స్త్రీ పురుషులు ఒకే వయస్సువారు ఏకాంత సమయంలో పరస్పర ఆకర్షితులవడం సహజం.

“నిజంగానా?” అంది సిగ్గుతో బుగ్గలు ఎర్రబడుతుండగానే. మరి రెండు గజాలు దగ్గరకు జరిగాడు, ఇంకా ఆమె చెబుతుందోనని.

“నేను చాలా పెద్ద దాన్నండి శివకుమార్ గారూ! ఈ ఉద్యోగం లేకపోతే నేనూ, నా తల్లి, తండ్రి, కాలేజీలో చదువుకోంటున్న తమ్ముడు విశ్వంధరికి మార్గం లేదు” అంది

శివకుమార్ ఏం ఆశ్చర్యపోలేదు. అఫీసులో జాయినయిన దగ్గర్నుండి చూస్తూనే వున్నాడు సాదా నేతపీరలే కడుతోంది అప్పడే ఆమె అర్థిక స్థితి అంచనా వేసాడు.

“మూడి చాలా పెద్ద కుటుంబం, నీరజా! నేనూ, మా పిస్సీ, అవిడ కొడుకునూ. మాకు చాలా డబ్బుంది లయలే ఉద్యోగం పురుష లక్షణం కాబట్టి నేను ఇక్కడ మేనేజర్ గా పనిచేస్తున్నాను” అన్నాడు తన పాజిజిన్ అమెకు చెబుతూ.

“అదిగారు శివకుమార్ గారూ! ఆలోచించండి, మీకు అభ్యంతరాలు ఉండొచ్చు, లేకపోవచ్చు. కానీ మా అమ్మగారు, నాన్నగారు తదితరులు విశ్వంధరూ నా చుట్టు ఉన్నవారు. నాకుండే భాద్యతలు నాకూ వున్నాయి ముందర్నివీ కలియని రైలుపట్టాలు.” అని యింకా చెప్పబోయింది

కుమార్ హఠాత్తుగా ఆమె చేతులు పట్టుకున్నాడు. “అలాగనకు నీరజా! నేను నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాను యెవ్వరెప్పుడూ వచ్చినా నిన్ను విడువను యీ చంద్రుని పాక్షిగా” అన్నాడు ఆవేశంగా

మృదువుగా అతని చేతుల మండి తన చేతులు తప్పించుకొంది నీరజ.

“యి వాళ అ మా నా స్వ, చంద్రు డెక్కడన్నాడండీ!” అంది నీరజ నవ్వుతూ. శివకుమార్ నవ్వేశాడు మళ్ళా ప్రారంభించాడు —

రా గ బ ం ధి తు లు

“నీ తల్లిదండ్రులకు కావలసిన డబ్బిస్తాను అంతగా అమరమైతే మన దగ్గరే వుంచుకొందాం నీ తమ్ముడికి చదువుచెప్పిస్తాను.” అన్నాడు శివకుమార్ లాలసగా.

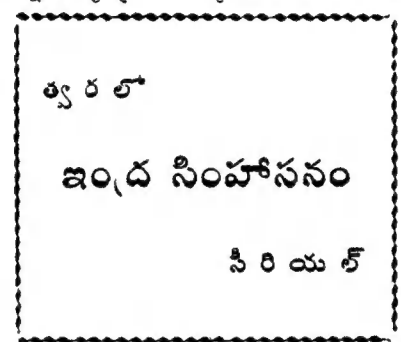
నీరజ ఆనందంతో పరవశించింది శ్మశానాలు, కుమార్ విశా పూదయానికి.

“యేం అంగీకారమేనా నీరజా?” అన్నాడు కుమార్

ఆ శ్మశానంలో చల్లని యిసుకలో, ఉద్దేశంతో కొట్టుకొంటున్న అతని గుండెల చప్పులు ఆమెకు వినిబడింది. హఠాత్తుగా తెప్పరిల్లి బలవంతంగా అతనిని విడిపించుకుంది నీరజ.

“కుమార్ గారూ! అప్పుడేకాదు, నన్ను కాస్త ఆలోచించుకోనివ్వండి. తర్వాత చెబుతాను” అంది నీరజ వివశత్యంతో.

“యేమిటాలోచించి చెప్పేవు నీరజా నాకూ ధనముంది, అంతస్సుంది, హోదావుంది కావాలంటే లండెదికారులు నాకు పిల్లనిస్తామని వస్తారు నాటి నన్నిటిని త్యక్తప్రాయంగా త్యజించి నీ కోసం తపించి



పోతున్నాను. నిన్ను ముసారా ప్రేమించాను నన్ను కాదనకు నీరజా” ప్రాధేయపడుతున్న కుమార్ ని చూస్తే నీరజకు నవ్వొచ్చింది, జాతేసింది

“పదండి సోదాం నాక్కొంచం టైమివ్వండి” అంది యిసుకలోనుండి లేస్తూ

కుమార్ నిరుత్తరదయ్యాడు అతని ఆశ నలించలేదు. కోరిక తీరలేదు అసంతృప్తి ఎడలేచాడు కారు స్టార్ట్ చేశాడు. ముందు వెలుగు, కార్లో చీకటి, చీకటిమధ్య మౌనం రాజ్యంచేస్తోంది కారు మన్ను తిన్న పామలా ముందుకు పోతోంది ఎవరి ఆలోచనల వలననుండి యెవ్వరూ తప్పించుకోలేకపోతున్నారు

కాదు సిల్క్ ఎంపోరియం దగ్గర ఆగింది కార్లో రైలు వెలుతురులో నీరజ అతనిని చూస్తూ, “క్షమించండి మిమ్మల్ని పిప్పించాను” అంది, లేని చిరువపున వెలాలకు అంటించుకొని.

“డజిల్డ్ మేడమ్. టేక్ యువర్ ఓన్ టైమ్ గుడ్ నైట్” అన్నాడు కారు గేర్ చేంజి చేస్తూ శివకుమార్

సిల్క్ ఎంపోరియం ప్రక్కనే పెద్ద స్టాల్ ఏదైనా పుస్తకాలు కొనుక్కున్నాడమని లోపలకెళ్లింది ఆశ్చర్యం రాంబాబు లోపల పుస్తకం చూస్తున్నాడు నీరజను చూసి నవ్వుతూ ఏవో వేసాడు, పుస్తకం మూసి

“అరె మీరిక్కడకు వచ్చారా!” అన్నాడు. ఏదో మార్గదర్శిగా మరి.

“ఏం రాకాడదా?” అంది నీరజ కొంటెగా నవ్వుతూ గాంబాబు తడబడ్డాడు

“అవునూ ఏమీటా పుస్తకం” అంది అతని చేతిలో పుస్తకం చనువుగా తీసుకుంటూ

“నెవిల్ షూట్ నవల ఏటాన్ వైల్ నిల్స్. చాలా బాగుంటుంది చదువుతారా?” అడిగాడు.

“ఏం కొన్నారా?” అంది నీరజ అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ

“ఓ ఏట్ స్పెషల్” అంటూ కొనిచ్చాడు పుస్తకాన్ని రాంబాబు.

పుస్తకం తీసుకుంటూ “అంత బాగుంటుందా” అనడిగింది

“చూడండి! ఈ బాగూ అన్న పదానికి అర్థం చెప్పలేమండీ మా నవ త్వం చుట్టూ నలచబడ ఏ కథయినా, ఏ నవలయినా ఆర్థత, కరుణలక సాహిత్య పిపాసులకు తప్పక సవోతీరాలి”

“అవిలేని వాళ్ళకు నచ్చదలారా?” పెండి ప్రశ్న

“అదికాదు నా ఉద్దేశ్యం ప్రతివ్యక్తి జీవితాన్ని వొక్కొక్క దృక్పథంలో ఆలోచిస్తాడు అలాంటివన్నీ అభిరుచులు వేరు అలాంటివన్నీ మొత్తం నవల నచ్చకపోవచ్చు సీంపల్ యేర్పడ వచ్చు ఇలాంటివి ఎన్నో వుంటాయి.”

“అలాంటివన్నీ ఉత్తమ నవలని కానీ, ఉత్తమ కథానిక అనిగాని మెలా నిర్ణయించవచ్చు.”

“ఏదైనా కాలమాన పరిస్థితులనుబట్టే వుంటుంది. కాలానుగుణంగా సమస్యలు చిత్రించుకు నోతున్న సాహిత్యం ఆయా కాలాల్లో ఆదరింపబడి అదృశ్యమై పోతుంది కొన్ని తరాలకూ, దశాబ్దాలుకూ నిలబడకపోవచ్చు. సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ ఎమన్యలను దృష్టిలో వుంచుకుని మాలవ సమాజ మనస్తత్వాలు, అవి ఎదుర్కొనే సమస్యలు, యధా తథంగా ప్రతిస్పే ప్రజల కొంతవరకు దానిని ఆదరించగలరు.”

“యిన్ని చెబుతున్నారు కొంపదీసి మీరు రచయితలు కారు కదా?” అంది

“ఏ కొంపదీయకుండా రచయితని కాకూడదా?” అన్నాడు అతనిలో సెన్స్ ఆఫ్ హ్యూమర్ కు ఆమె రవ్వేసింది ఇద్దరూ మెట్టు దిగారు

నాంపామును చూసి నల్లుగా పీలయింది నీరజ, కుమార్ చాక్లెట్ రంగు కారు సిల్క్ ఎంపోరియం వద్ద వుండటం చూసి. ఎంపోరియంలోకి ట్టెడ్ షూట్ లో ఒక స్త్రీ వెంట కుమార్ లోనికి వెళుతున్నాడు నీరజకి బోధపడలేదు. “జహాశ యంటినుండి చెల్లెల్ యెవరో వచ్చివుంటారు అందువల్లనే షా సింగ్ కు వచ్చినట్లుగా కుబడుతోంది” అని సరిపెట్టుకుంది.

“నేను వస్తానండీ రేపదివారంగా, మీ యంటికి వస్తాను గుడ్ నైట్” అంటూ రాంబాబుతో చెప్పి రిక్తా యెక్కింది నీరజ